

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

**ИЗЛЕЗТЕ ОТ НЕЯ,
ЛЮДЕ МОИ!**

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Излезте от нея, люде Мои - I	3
Към сърцето ти	3
1. Седемте хълма на блудницата Вавилон.....	11
2. Видението с двете жени на лукавия	25
3. Греховете на блудницата Вавилон.....	32
Излезте от нея, люде Мои - II	42
Към сърцето ти	42
1. Ускорените стъпки на Бога към постоянното запустение.....	45
2. Мъката, печалта и язвите върху блудницата	59
3. Мерзостта на Вавилонската търговия.....	70
4. Съдът, с който ние бяхме осъдени	81
5. Стремителното тръшване на Вавилон	91
6. Далече по-горе от сетнината на блудницата	101

ИЗЛЕЗТЕ ОТ НЕЯ, ЛЮДЕ МОИ - I

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Сърцето ми е прекомерно развълнувано, понеже дойде един жадуван миг в живота ми. Миг, за който Господ Исус Христос ме е подготвял през последните десет години. Миг, който съм очаквал с всеки удар на сърцето си. Миг, заради който Господ ме е родил с Духа Си и ми е дал всичките Си Небесни благословения.

Преди повече от година Исус ми каза, че ще има едно продължително свирене с Божията Тръба, с което Святият Дух ще мобилизира и подготви всичките Божии чеда по целия свят. И Небесното послание на този тръбен звук ще бъдат свещените думи на Бог Отец към цялата Христова Църква на земята. Думи, с които Отец ще извика от Небето, казвайки:

“Излезте от нея, люде Мои!”

С огромно търпение и смирение в душата си аз очаквах Господ Исус да ми даде посвещение и откровение върху думите на Отца. Но всеки път, когато Той идваше към сърцето ми, аз бивах издиган и посвещаван в други видения и откровения, но не и върху тези най-свещени думи на Отца. Така разбрах за себе си, че е нужно време, за да могат всичките ми братя и сестри в Господа да узреят за промяната, която Святият Дух ще извърши в сърцата им. Ето, че времето наистина настъпи. Защото Исус е Верен и Истинен. И след последните книги, в които Той даде на всички ни да Го познаваме като Алфа и Омега, и да разберем за дните на идещото Зло, Той вече е решил да ни екипира с най-съкрушителното знание против блудницата Вавилон. Онова знание с което, водени от Святия Дух, ние ще я разпознаем и изобличим. За да излезем от нея и да не споделяме греховете ѝ и язвите ѝ.

Скъпи ми братко! Аз зная в сърцето си, че от свидетелството на последните сто пророчески книги, дошли от Хълма Мория, Божиите хора едва ли биха казали, че са в мъгла и неведение относно блудницата Вавилон. Напротив! Мечът Господен твърде много се въртя против търговци, наемници

и книжници, тъй че Святите думи на Отца, Сина и Святия Дух осветиха блудницата и направиха явно челото ѝ, на което пише:

“Тайна, великий Вавилон, майка на блудниците и на гнусотиите по земята...”

Защо тогава сърцето ми е толкова много развълнувано?

Защо е този трепет и благоговение от докосването на Исус?

Истината е, че този път Мечът в ръката на моя Господ е не просто излъскан и бляскав. Не! Той вече е станал светкавица, която ще освети мрачното битие на милиони пленници на Вавилон. А където блесне светкавицата и се стовари Божията мълния, ще пламват огънове. Огън на ревност ще се търси с огън на дързост, и огън на смелост ще се търси с огън на изобличение. И последните чеда на Бога и Отца наистина ще се възкачат на Господния Хълм – пламенни и чисти, святи и нетленни.

Да, братко мой! Аз вече виждах моя Господ със Светкавичния Меч в ръката Му. Този път осанката Му беше покрита от Огън, тъй че всичко в Него беше огнено. Огнени очи и огнени устни, огнени ръце и огнени нозе. Огнена мантия и огнени сандали. Това ме накара да падна на лицето си пред Него и тихо да Го попитам:

“Господи мой! Защо Си така огнен в явлението Си пред сърцето ми?”

А тогава Исус ми отговори:

“Защото сега излязох отсред Огнения Олтар на Моя Бог и Отец. За да дам на Моята Църква Огненото Слово на Всемогъщия. И на всеки един от слугите Ми – Светкавичния Меч в десницата Ми. Защото дойде времето не просто да поразявам блудницата Вавилон в нечестивите ѝ телеса, но да я посека от главата до петите. Защото дойде мигът всеки от братята и сестрите Ми да чуе в сърцето си свещения призив на Бога и Отца:

“Излезте от блудницата Вавилон, люде Мои! За да не участвате в греховете ѝ и да не споделяте язвите ѝ...”

И при все, че Гласът Господен е викал от сърцето ти през последните десет години, пак ти казвам, че има миг, когато Силата на Гласа Ми ще е най-голяма. Този миг е днес, когато отново те посещавам. Защото този път Огнят и Светлината ще се усилят

многократно. А всички Мои ще разберат, че е дошъл самият край на блудницата. Помниш ли как преди години ти казвах, че все още не си ударил Вавилон с най-острото на Меча Господен?"

"О, Исусе! Помня тези Твои думи. Ти ми ги каза, когато пишех книгата за църквите на Лот..."

"Знай тогава, че мигът за този удар настъпи. Защото това ще е удар от Светкавичния Меч на Алфата и Омегата, зареден с всичката Сила на Божия Огън. А сега се въздигни с Мен, за да заведе сърцето ти при Пролома, където се води Небесната битка..."

След последните Си думи Исус докосна главата ми с огнените Си ръце, тъй че всичко в мене пламна. Пламна сърцето ми, пламнаха мислите ми, пламна целият ми дух. И аз, съединен с Огъня на Исус, бях мигновено въздигнат нагоре и съвсем скоро очите ми видяха гигантска страшна битка между ангелите на Бога и Отца и поднебесните сили на Вавилонското нечестие. Милиони мечове се кръстосваха с мечове, и копия с копия. Едно неизброимо число от щитове се блъскаха един в друг, а стрелите летяха на всички страни. А докато аз наблюдавах с вълнение самата битка, Господ посочи с огнената Си ръка нагоре от битката, като ми казваше:

"Гледай сега и Ми кажи какво виждаш в самия Небесен Пролом над битката..."

Погледнах нагоре, когато видях съвсем ясно как показалецът на Исус ми сочеше пламналите духове на Божиите праведници, които бяха паднали по очи в самия Пролом. Прострели напред ръцете си към Бога и Отца, тези Божиите човеци викаха със сърцераздирателни гласове:

"Просим Милост от Тебе, Отче наш! Имай Милост за падналите, Милост за пленените, Милост за заблудените. Не бързай да покажеш Гнева Си, докато не изведеш и последната от душите Ти от мястото на мерзостта, която разгневява Сърцето Ти..."

В отговор на риданието от Божиите праведници самият Небесен Пролом просветля. А тогава очите ми видяха как от Небето към земята се приготвяше да слезе една особена войска от Небесни ангели. Това не бяха Божиите войски, които се биеха със силите на нечестието под Пролома, но едни по-могъщи и силни ангели, всеки от които държеше лък с опъната

стрела в тетивата му. И аз, като не можех да разбера онова, което се случва, попитах Исус, казвайки Му:

“Господи мой! Как да разбирам това, което ми показваш? Та ето, че очите ми видяха Божи праведници в Пролома, които ходатайстват и просят Милост от Отца за човеците на земята. Но Проломът над тях се просветли и се появи войска от твърде силни ангели на Бога и Отца, които държат лъкове със опънати стрели. И самите стрели в изгледа си са като малки светкавици. Какво е всичко това, което ми показваш?”

В отговор на думите ми Исус проговори, като казваше:

“Видението, което ти давам, е едно от най-съдбоносните, които си получавал. Защото сега виждаш голямата война на небесата, миг преди изпълнението на Божия Гняв. И ето – Божиите войски под Пролома са ангелите на Михаил, а човеците, които са паднали по очи в Пролома, са жертвените юнци на Всемогъщия, Неговите пророци в последните дни на земята, между които си и ти. Паднали по очи, те стоят в Пролома и задържат изпълнението на Божия гняв, като ходатайстват за пленените и заблудените на земята. Колкото до войските, идещи отгоре на Пролома, то това е войската на Божието възмездие, която ще поразии блудницата Вавилон с всичките язви на Божия гняв. Но ти сега забележи какво ще сторят духовните сили на Вавилонското нечестие, понеже те докрай ще разгневят Сърцето на Всемогъщия...”

След последните думи на Исус погледът ми се отмести надолу. И аз видях как целият тъмен облак от религиозни демони получи импулси от внезапна сила, за да се въздигне още по-нагоре към Небето, тъй че битката стана твърде ожесточена. Това ме накара с учудване да попитам Исус:

“Какво става, Господи мой! Защо тъмният облак на поднебесните сили тръгна така внезапно нагоре?”

В отговор Господ отново започна да ми говори, като казваше:

“Това се дължи на превъзнасянето на блудницата и на силата на нейното чародеяние. Тя си вярва, че е Небесна царица и Моя

невяста, а целият свят се разтърсва от лъжливото й благовестие. Така този демоничен облак придобива твърде голяма сила...”

Думите на Исус ми се сториха познати, но за потвърждение отново Го попитах:

“Да разбирам ли, Господи, че Ти ми даваш да видя потвърждението на онези стихове, които казват за блудницата, че:

“...греховете й стигнаха дори до Небето, и Бог Си спомни нейните неправди...”¹

“Точно така Ме разбирай. Но сега се пригответи да забележиш, че миг преди изпълнението на яростния Си Гняв, Отец Ми за последен път ще смути блудницата. И не просто ще я смути, но ще свали претенциите й на земята. Затова Ме последвай в самия Пролом, за да те поставя на мястото, където Отец Ми те е посочил да бъдеш...”

След тези Свои думи Господ хвана ръката ми и така двамата с Него се намерихме в Светлината на самия Пролом. А тогава Исус ми посочи духовете на Божиите праведници, като ми казваше:

“Виж братята си по съдба и призвание. И като застанеш до тях, викай към Отца с всичката сила на сърцето си...”

Едва застанал до духовете на Божиите праведници, аз усетих как товарът на една твърде страшна скръб ме събори в Пролома. И в тая скръб аз видях съдбите на хиляди по хиляди, които дяволът е измамил и пленил. Видях кървящи сърца, осакатени ръце и нозе, омърсени и опозорени лица. А сърцето ми, като преливаше от болка, накара ме да викам към Отца, казвайки Му:

“Милост, Боже мой! Милост за Твоите отпаднали! Милост за Твоите разпръснати овце! Милост за всички, които противникът е пленил в местата на мерзост и запустение...”

В отговор на моето викане и на викането на останалите до мен ходатаи, към сърцата ни се протегнаха огнените ръце на Всемогъщия Отец. Тогава с Глас, като шум от прелели води, Отец каза на сърцето ми:

“Вземи свидетелството на Светкавичния Меч, който ти давам да развъртиш. И заяви против блудницата, че ако и да се смята за

¹ (Откровение 18:5)

царица, пак Аз я посочвам като блудница. Ако и да се смята за Невяста на Моя Възлюбен Син, пак чрез свидетелството на слугите Си Аз ще я оголя и ще сваля претенциите ѝ на земята...”

След последните думи на Отец, аз повдигнах очите си и видях самия Светкавичен Меч в огнената длан на Божията ръка, протегната към сърцето ми. Така, без всякакво бавене, аз взех Меча в ръката си и го прострях против тъмния облак на Вавилонското превъзнасяне, като извиках с всичката сила, с която Святият Дух беше изпълнил устните ми:

“Слез на земята, блуднице Халдейска! Защото отдавна си станала платена проститутка на дявола и желаш всякога да вършиш похотите на любовника си. Твоите измамни свидетелства по света те превъзнесоха дори до Небето. Но днес Отец Си спомня всичките ти неправди и вдига полите ти, за да види целият свят семето на разпаленото ти блудство и безгранична похот...”

Докато изговарях думите против облака, стана така, че Светкавичният Меч в ръката ми блесна с твърде светъл лъч. А същото стана и с Мечовете в ръцете на моите братя по призвание и съдба. И оня облак от поднебесни сили буквално се разкъса от лъчите, като парцалива дреха, а всичките му демони започнаха да отстъпват и падат надолу. А до мен се приближи Господ. И с твърде развълнуван Глас проговори на сърцето ми, като ми казваше:

“Запомни и предай на всичките Ми чеда, че битката на ангелите в Небесни места става толкова по-успешна, колкото по-дръзновено, помазано и Свято е свидетелството на Божиите слуги, пророците. Всеки от Моите чеда, който се екипира със Словото на Божия Пророчески Дух, непременно ще се въздигне в Пролома, за да воюва с вяра и Слово против превъзнасянето на Вавилон. А такива Мои чеда Святият Дух ще посочи и утвърди като ония, за които Словото Ми е казало думите:

“И стана война на небесата: Излязоха Михаил и неговите ангели да воюват против змея; и змеят воюва заедно със своите ангели; обаче, те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето. И свален биде големият змей, оная старовременна змия

която се нарича дявол и сатана, който мами цялата вселена; свален биде на земята, свалени бидоха и ангелите му заедно с него. И чух силен глас на небесата, който казваше: Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на Неговия Христос; защото се свали клеветникът на нашите братя, който ги клевети денем и нощем пред нашия Бог. А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелстване; защото не обичаха живота си до толкоз, щото да бягат от смърт..."²

Защото и до днес блудницата повтаря думите на лъжливата утеха, с която я измами лъжепророкът, като казва за себе си:

"Седя като царица, не съм вдовица, и печал никак няма да видя..."³

Но ето, блуднице, Аз непременно ще заявя против тебе. И като дам на слугата Си Светкавичния Си Меч, скоро ще те посека до пълното ти съкрушаване. А на всички Мои, които искат да живеят Живот на Святост, благочестие и саможертва, сега ще кажа:

Люде Мои!

Аз въздигнах пророка Си и го поставих в Пролома! За да носи товарът и скръбта на Божието Сърце и да плаче за всички, които са останали в плен!

Аз го поставих да върти Меча Ми и да поразява началствата и властите, които воюват против Пътя към Хълма. Аз го поставих, за да яви свидетелството против блудницата и да наруши измамното ѝ спокойствие. А днес това спокойствие вече е нарушено и Аз няма да спра, докато не събере всичките Си овце в кошарата Ми и всичкото жито в житницата Ми! За да въздам на вълците от гнева Си и плявата да изгоря в неугасим огън..."

Гледах огнените устни на Исус, а рамената ми пламтяха от докосването на огнените Му ръце. И в тоя миг разбрах, че Божият Пролом ще бъде място на целия ми живот, а битката против блудницата – дъх на устните ми и смисъл на всичката ми вяра.

² (Откровение 12:7-11)

³ (Откровение 18:7)

Затова те моля, скъпи мой братко! Пристъпи с благоговение и трепет в сърцето си към виденията в тази свята пророческа книга. Защото те ще те направят като един от Божиите победители над Вавилон. Победител, който не е обичал живота си дотолкова, че да бяга от призванието на Божиите жертвени юнци. Амин и Амин!

1. СЕДЕМТЕ ХЪЛМА НА БЛУДНИЦАТА ВАВИЛОН

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Още в началото на тази глава аз искам да ти кажа, че виденията, свързани със седемте хълма на блудницата Вавилон, целят да направят вярата ти в Бога пробивна и побеждаваща. Защото със Своя светъл Пример Господ Исус показва на сърцата ни, че има един Свят Господен Хълм, където трябва да се съберем всички. Пътят до този Господен Хълм никога не е бил лесен. Пътят до този Хълм всякога е бил белязан със страдания и гонения, както и с всичката религиозна ярост, която дяволът насочва против сърцата на Божиите чеда. За съжаление – и до днес има човеци, които бързат да се предадат пред всяко препятствие, което духът на Вавилон би издигнал пред сърцата им. Тогава – измамени и съблазнени – те са готови да видят самото препятствие като оня Свят и възвишен Хълм, където Господ ни чака.

Какво следва от там нататък? Следва това, че блудницата Вавилон се напълва с измамени души, а хълмовете ѝ биват обявявани за места на Божието благоволение. И никой от измамените вече няма сила да отвори Евангелието и да прочете с вяра категоричните думи на Спасителя:

“Имайте вяра в Бога. Истина ви казвам: Който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане. Затова ви казвам: Всичко каквото поискате в молитва вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне...”⁴

За каква планина говореше Исус на учениците Си? И кои са хълмовете, които я образуват? И защо Той каза на всички ни да имаме вяра в Бога? Не затова ли, да не би от вяра в Бога да преминем към вяра в дявола?

Истината е, че цялото религиозно царство на дявола е като една планина, образувана от високи хълмове. И аз нямаше да разбера всичко това в пълнота, ако Господ отново не беше до сърцето ми. А ето и думите, които Той започна да ми говори, казвайки:

⁴ (Марк 11:22-24)

“Тази блудница Вавилон, която всякога е заставала против вярата на Божиите чеда, Аз веднъж вече съм пронизал и осветил. И когато говорих на Моите ученици за планината, която трябва да се вдигне и хвърли в морето, Аз имах предвид именно религиозния дух на дявола. Дух, който всички вие трябва да победите и отстраните от пътя на вярата си. За съжаление само малцина разбраха думите Ми. И само малцина проумяха сериозното Ми предупреждение за последните времена преди дните на Злото, когато заявих на ерусалимските дъщери:

“Дъщери ерусалимски, недейте плака за Мене, но плачете за себе си и за чадата си; защото, ето идат дни, когато ще рекат: Блажени неплодните, и утробите, които не са раждали, и съсците, които не са кърмили. Тогава ще почнат да казват на планините: Паднете върху нас, и на хълмовете: Покрийте ни. Защото, ако правят това със суровото дърво, какво ще правят със сухото?”⁵

Ето така, момчето Ми, днес, в последното време, мнозина са се възкачили на планината на блудницата, и на хълмовете, на които тя лежи. И никой не иска да помисли, че ще дойде ден, когато мнозина ще извикат на хълмовете на Вавилон: “Покрийте ни!” И на самата планина: “Падни върху нас!” Какво им се пише тогава на богоотстъпниците? Какво им се пише на всички, които презряха Божиите свидетелства от Хълма Господен, но се съблазниха в сърцата си от хълмовете на блудницата Вавилон? И кой тогава би казал, че Гласът Господен не е говорил против тези хълмове и планината, която те образуват?”

Слушах гневния Глас на Исус, а сърцето ми все още не разбираше напълно думите Му. Затова Го попитах:

“Какво имаш предвид, Господи? И как да разбирам думите Ти относно тия хълмове на блудницата Вавилон?”

В отговор на въпроса ми Господ докосна с ръка главата ми, като казваше:

⁵ (Лука 23:28-31)

“Нека те въздигна горе! За да видиш с очите си Залата на Божието предузнание и мястото, където някога въведох Апостола и пророка Си Йоан. Защото на теб ще дам да видиш същата тази блудница Вавилон, която показах и на слугата Си. А сега тръгни след Мене!”

След последните Си думи Исус въздигна духа ми нагоре. Така, само след миг, сърцето ми отново видя Небесните сияния на Божия град, а Господ и аз тръгнахме по една от улиците му, докато стигнахме до вратите на самата Зала. И ето, че Господ простря ръката Си и вече отваряше вратите, като ми казваше:

“Нека влезем в тази Зала! Защото в други видения и откровения вече си влизал в нея. Но сега ще видиш тук дълбоки и неизказани тайни...”

Исус вече пристъпваше в Залата, а аз Го последвах. А тогава очите ми видяха картини, които изглеждаха като живи. И под всяка картина пламтяха Божиите думи, които извикваха нейното действие на земята. И ето, че накрая Господ ме спря пред картина, на която виждах пустиня. А всред самата пустиня очите ми видяха разголена и съблазнителна жена, облечена в червен хитон. Тя самата лежеше с тялото си върху главите на червен звяр. А тези глави преливаха мигновено в картината, тъй че под един ъгъл на зрението си аз ги виждах като глави, но под друг ъгъл те изглеждаха като високи хълмове. Това искрено ме учуди и аз запитах моя Господ:

“Исусе! Това ли е видял слугата Ти Йоан?”

“Точно това!” – ми отговори Господ и продължи:

“И ти сега виждаш същото, както го е видял и той! Защото за тази картина в Залата на Божието предузнание Йоан написа:

“И дойде един от седемте ангела, които държаха седемте чаши та поговори с мене, казвайки: Дойди, ще ти покажа съдбата на голямата блудница, която седи на много води; с която блудстваха земните царе, и земните жители се опиха от виното на нейното блудстване. И тъй, той ме заведе духом в една пустиня, гдето видях жена, седяща на червен звяр, пълен с богохулни имена, който

имаше седем глави и десет рога. Жената бе облечена в багреница и червено и украсена със злато, със скъпоценни камъни и с бисери, и държеше в ръката си златна чаша, пълна с мръсотии и с нечистотиите от нейното блудстване. И на челото ѝ имаше написано това име: Тайна; великий Вавилон, майка на блудниците и на гнусотиите на земята...”⁶

И ти сега не виждаш ли същото, което е видял и Йоан?”

“Да, Исусе! Виждам всичко това в невероятна пълнота. Но забелязвам и друго, а именно, че главите на звяра, върху който лежи блудницата, се променят мигновено, когато бъдат погледнати под друг ъгъл. Ако ги погледна отгоре, откъм Небето – това са глави на звяр. Но ако наведе погледа си, за да ги погледна отдолу – те мигновено се превръщат в земни хълмове. А как да си обясня това – сам не зная...”

Господ се усмихна на думите ми, а след това продължи да ми говори, като казваше:

“Аз ще ти дам обяснението, което не разбираш. Затова виж отново картината на библейските стихове и забележи, че когато я гледаш отгоре – ти я гледаш така, както и твоят Отец – от самото Небе. А от това Небе ясно се вижда, че блудницата Вавилон именно затова е блудница – понеже е легнала да блудства със самия звяр, който е Антихристът. И този Антихрист е звяр, който има седем глави и десет рога.

Но кой от земята и земните би погледнал на звяра, за да му каже, че е звяр? Не са ли земните човеци прекалено ниско, за да видят Истината, която е прекалено висока? И може ли оня, който е далече по-долу, да разбере Погледът на Оня, Който е далече по-горе?”

“Не, Исусе! И сега разбирам, че за земните човеци звярът никога няма да изглежда като звяр. И главите му мигновено биха се променили, за да уважават умовете и сърцата на земните човеци...”

⁶ (Откровение 17:1-5)

“Сега, най-сетне, разбираш ли, че погледнат отгоре Антихристът е звяр със седем глави и десет рога, но погледнат отдолу той е планина със седем хълма и десет царе?

Впрочем – виж как продължава свидетелството на слугата Ми Йоан. Защото той е записал в Откровението думите:

“И видях, че жената се беше опила от кръвта на светиите и от кръвта на Исусовите мъченици; и като я видях, зачудих се твърде много. Но ангелът ми рече: Защо се зачуди? Аз ще ти кажа тайната на жената и на звяра, който я носи, който има седемте глави и десетте рога. Звярът, който си видял, беше, но го няма; обаче, скоро ще възлезе из бездната и ще отиде в погибел. И земните жители, всеки, чието име не е написано в книгата на живота от създанието на света, ще се зачудят, когато видят, че звярът беше и го няма, но пак ще дойде. Ето разумното значение на това: Седемте глави са седем хълма, на които седи жената; те са и седмина царе, от които петимата паднаха, и единият сега е, а другият още не е дошъл, и когато дойде, трябва само малко да постои; и звярът, който беше и го няма, той е осмият цар, който е от седемте, и отива в погибел...”⁷

Ето така, момчето Ми, както се е зачудил Йоан, се зачуди и ти. Защото погледът от Небето никога не е като погледът от земята. Но именно затова Моят ангел е дал разумното обяснение на Небесното видение, като е показал на Йоан, че седемте глави на звяра са седем хълма. Нещо повече – всеки от хълмовете е бил като царствен дух, който е царувал в силата си. Но ето, че пет от царете са паднали, шестият е сега, а седмият ще се яви с осмия, според писаното:

“Седемте глави са седем хълма, на които седи жената; те са и седмина царе, от които петимата паднаха, и единият сега е, а другият още не е дошъл, и когато дойде, трябва само малко да постои; и звярът, който беше и го няма, той е осмият цар, който е от седемте, и отива в погибел...”⁸

⁷ (Откровение 17:6-11)

⁸ (Откровение 17:9-11)

И ако Аз вече дадох на сърцето ти да познае що ще рекат десетте рога, които ти видях на върха на пирамидата при дните на Злото, то не трябва ли да покажа на Моите и тези седем хълма, които са главите на звяра? Не трябва ли всички да познаете седемте хълма, на които блудницата е лежала през всичките векове на блудството си?

Защото, ето, петте хълма отпаднаха, шестият е сега, а седмият предстои да се изяви с явлението на Антихриста, който е осмият...”

Слушах Исус, а тайната на думите Му стоеше все така пред сърцето ми. Ето защо, като паднах на колене и прегърнах нозете Му, аз тихо Му казах:

“Моля Те, Господи! Покажи ми седемте глави на звяра, които са хълмове на блудницата Вавилон! Защото аз не искам нито едно от Божиите чедра да бъде съблазнено от Вавилон. Но всички да се съберем на Твоя Свят Хълм...”

В отговор на думите ми Господ ме възправи със силните Си ръце. И като ми посочи самата картина в Залата, вече ми казваше:

“Аз наистина ще събера Моите на Хълма Господен. И хълмовете на блудницата няма да имат власт върху нито едно сърце, което е било осветено от Божия Пророчески Дух. Затова двамата с теб ще влезем в Духа на Божието Откровение, дадено на Йоан. За да ти покажа отблизо всеки от седемте хълма, на които блудницата е седяла през вековете...”

След тези най-съкровени за сърцето ми думи Господ ме прегърна с едната Си ръка. И като простря другата Си ръка към самата картина, направи така, че Духът на Откровението ни издърпа в Себе Си. За да видя и позная скритото, което трябва да се открие, и тайното, което трябва да стане явно.

Едва попаднал с моя Господ в Духа на Откровението, аз усетих как Силата на Святия Дух мигновено ни свали долу, при самите хълмове на блудницата Вавилон. И ето, че Господ вдигна ръката Си и посочи първият от хълмовете, като ми казваше:

“Нека да те възкача над първият хълм, който е първата от главите на звяра...”

Така Господ хвана ръката ми и ме въздигна над самия хълм. А тогава очите ми видяха как по протежението на хълма лазеха змии. А над самите змии подскачаха рояци от скакалци, следвани от жаби и жужащи мухи. Нещо повече – под самият хълм имаше води и те бяха кървави. И аз, като гледах тоя първи хълм, побързах да кажа на Исус:

“Спасителю мой! Цялата вяра на сърцето ми подсказва, че Ти ми даваш да видя древния Египет. Защото тоя Египет е бил първата от главите на звяра. Ето – змиите всред него, и скакалците, скачащи над тях. Ето и жабите! Ето и рояците мухи! Ето, най-сетне, водите на Нил, обърнати на кръв. Та не са ли това знаменията на Бог Отец, с които Той е поразил смъртоносно тази първа глава на звяра?”

“Точно така е! Духът на Египет е първият от петте паднали царе. Първият от петте поразени хълма, на които лежи блудницата Вавилон. И сега казвам на всички Мои, че духът на Египет се е стопил всред самия него. Тъй че той може да бъде примка и съблазън за светските човеци, но не и за Моята Невяста. И ако на този хълм отново и отново жужат мухи и скачат жаби и скакалци, то е, защото този първи цар предава всичката си сила на последните двама царе. И самият Божий Гняв ще му отвори врати за действие в дните на Злото, когато целият свят ще стане Содом и Египет. Но Аз сега нека да ти покажа вторият от хълмовете на блудницата, сиреч, втората от главите на звяра...”

Така Господ ме оттегли отсред първия хълм и вече ме водеше при втория. А тогава очите ми видяха хълм, върху който имаше хиляди сразени коне и строшени колесници. И по протежението на самия хълм се въргаляха неизброимо число от човешки трупове всред огън и дим. Нещо повече – в подножието на хълма аз видях паднал златен истукан и съборени изящни градини. Всичко, което виждах, говореше за отминало величие, изковано със смърт и разрушения, но в крайна сметка получило въздаянието си от Бога. И колкото повече гледах на самия хълм, толкова по-близо беше до ума ми отговорът кой е той. Ето защо с вълнение казах на моя Господ:

“Господи мой! Не ми ли даваш да видя хълма на едно отминало човешко величие, закрепявано с цената на човешки грабителства и завоевания? А тук всичко ми говори за древния Вавилон, за златния образ на полето му Дура и за строшеното великолепие на висящите му градини...”

“Точно така е, момчето Ми, макар и отговорът ти да не е пълен. Защото това е хълмът не само на древния Вавилон, но и на древната Асирия. Хълм, с който звярът е искал да покаже на Небесния Бог, че той е пълновластният господар, който поробва народи и изличава племена и езици. Но и този цар с прилежащите му Вавилон и Асирия, също е трябвало да падне и духът му да предаде силата си на последните царе. А ти сега виж и третият от хълмовете, чийто цар също е от падналите...”

След тези Свои думи Господ ме отдръпна от втория хълм на блудницата, като ми показваше третия. А тогава сърцето ми видя хълм, на който бяха разхвърляни строшени корони, медни тръби и разкъсани знамена. А по-надолу по хълма аз видях разпукнати човешки статуи, както и образа на златен орел, чиято надигната човка беше безславно забита в пръстта. Нещо повече – в самото подножие на хълма лежеше вълчица, която виеше в болките си...

И този път сърцето ми получи потвърждение от Святия Дух, тъй че казах на моя Господ:

“О, Исусе! Не ми ли даваш да видя отминалото величие на древния Рим? Защото, ето – короните на императорите му са строшени и разхвърляни по земята, и статуите им – лишени от слава и великолепие. И не са ли медните тръби тия, с чийто звук войските са заставали под знамената на Рим, за да грабят, завладяват и разрушават?”

“Точно така е, момчето Ми! Ти наистина виждаш отминалото величие на древния Рим и сетнината на всичката гордост и на всичкото превъзнасяне на императорите му. И сега ти казвам, че тази глава на звяра беше първата в новозаветно време, която показва острите си зъби, за да сплашва и ужасява вярата на всичките Божии чеда. Но ти сега виж вълчицата в подножието на хълма. Какво прави тя?”

“О, Господи! Тя вие с ужасен вой, сякаш не иска да приеме, че времето ѝ е свършило...”

“Нещо повече, момчето Ми! При все, че този дух на Рим е третият цар от падналите петима, то пак с воя на вълчицата си той предава всичката си сила на царете от шестия и седмия хълм. Тъй че днес няма Римска империя, но има една религиозна империя на Рим. Ти ще разбереш за това, когато видиш и последните хълмове, на които лежи блудницата. А сега нека да заведе сърцето ти при четвъртия от хълмовете на блудницата. Защото тя е четвъртата от главите на звяра...”

След тези Свои думи Господ посочи с ръка четвъртия хълм, тъй че двамата полетяхме към него. И ето, че очите ми видяха висок хълм, на който вместо дървета бяха изникнали пергаментови свитъци. Всеки от свитъците беше прокарал клончета от себе си, а на самите клончета вместо плодове висяха златни идоли. Това искрено ме учуди, понеже самият хълм се криеше в тайната на знаменията си. И докато аз се питах какъв е самият хълм, Господ ме сниши ниско над него, за да го наблюдавам отблизо. А тогава видях, че златните идоли, пораснали от самите свитъци, бяха твърде много потъмнели, а повечето от тях – поразени от ръжда. Това ме накара да попитам Исус:

“Какво ми даваш да видя, Господи? Какъв е този хълм, на който има толкова много свитъци? И какви са тези свитъци, които раждат златни идоли от клончетата си?”

Господ се усмихна на учудването ми. А след това се наведе и откъсна един от свитъците, като ми казваше:

“Разтвори този свитък и виж езика му. Така ще разбереш защо той ражда златни идоли, които потъмняват и ръждясват...”

С вълнение разтворих свитъка, когато очите ми видяха че писаното в него беше на древногръцки. И докато гледах на самите букви, златният идол се откъсна от свитъка, като падна на хълма и започна да се търкаля надолу. Това ме накара да кажа на Исус:

“Господи мой! Не е ли това духът на Гърция? И не са ли тези свитъци въплъщението на езическата мъдрост, характерна за древните елини?”

“Точно така е, момчето ми! Ти наистина позна кой е тоя хълм, но не и без Моята помощ. И сега ти казвам, че ако благовестието на първите Ми Апостоли започна против тази глава на звяра и този хълм на блудницата, то беше, за да може Небесните свитъци на Божията Мъдрост да победят свитъците на човешката мъдрост. Но това никак не отказа духът на Гърция да се противи на Духа на Отца Ми. Така непременно ще разбереш, че и този дух, подобно на предишните, предава силата си на последните от главите на звяра. А човешката мъдрост отново има своите поклонници преди дните на Злото. И златните идоли на тая мъдрост са причината мнозина да блудстват с блудницата на тоя хълм и да ядат идоложертвено...”

Думите на Исус бяха твърде много познати на сърцето ми, за да не Го попитам:

“Господи мой! А не е ли духът на Езавел тоя, който изявява влиянието на духа на Гърция в последните дни на земята?”

В отговор на въпроса ми Исус продължи с въпроси:

“Кой друг да е духът, нарекъл познаването на Бога “теология”? Кой друг да е духът, който донесе в Божия Храм думи и учения като “херменевтика”, “омилетика”, “есхатология”? И какъв друг да е духът на тези думи и учения, ако не гръцки? Сега разбирате ли, че в тази глава на звяра и под този хълм на блудницата ще попаднат всички, които искат да пълнят ума, а не сърцето? Защото Аз ви оставих Моето Слово, за да изпълните с него сърцата си, но духът на Езавел взе всичко от тоя хълм на блудницата, за да пълни с него умовете на блудните и извратените. Ето затова свитъците от тоя хълм всякога ще раждат златни идоли и ще привързват човеците към блудство и към ядене на идоложертвено.

Но ти сега виж и петият от древните хълмове на блудницата. Защото след него следва днешният шести хълм и идещият отпосле седми...”

Господ отново вдигна ръката Си, като посочи петият хълм. А тогава очите ми видяха високо възвишение, на което бяха поставени рисувани изображения и запалени свещи. Изображенията бяха обърнати към изгрева

на слънцето, а свещите бяха тела на змии. Езиците на змиите пламтяха от силен вятър и правеха онзи, който ги гледа, да остане хипнотизиран. Над самия хълм бяха поставени дванадесет съзвездия, чиято привидна светлина създаваше мрежа под тях, за да улови оня, който би ги гледал или уповавал на тях. Всичко това ме накара да попитам Исус:

“Господи мой! Не е ли всичко на този хълм свързано с Изтока? Понеже изображенията гледат на Изток, а змиите пред тях наподобяват на свещи с пламналите си езици. Не е ли този хълм място на поклонение пред Авадон, който е князът на бездната?”

“Точно така е, момчето Ми! Този е хълмът на древния Изток. И това е главата на звяра, която съблазнява с източни учения и източен вятър. Вятър, който е силен както с идолите си, така и със измамните съзвездия над самия хълм. И сега казвам на всички Мои, че някога Отец Ми съкруши тая пета глава на звяра със знамението на Витлеемската звезда. Тъй че мъдреците от Изтока се поклониха на Младенеца и Му принесоха дарове. Водени от Светлината на Витлеемската звезда те напуснаха хълма на сатанинската измама, за да намерят Истинската Звезда и Истинското Слънце на живота си. Но и този пети хълм предаде всичката си сила на последните хълмове. Тъй че шестата и седма глави на звяра наистина станаха твърде смъртоносни. И самото влияние на този хълм в последните дни на земята са заблудите на теософията и астрологията.

Така приключват петте древни хълма, които са главите на звяра. Духът на древния Египет, духът на древните Вавилон и Асирия, духът на древния Рим, духът на древна Гърция и духът на древния Изток. Но след древните пет хълма има един, който е настоящият шести хълм, според даденото Откровение на Йоан, което казва:

“Седемте глави са седем хълма, на които седи жената; те са и седмина царе, от които петимата паднаха, и единият сега е, а другият още не е дошъл, и когато дойде, трябва само малко да постои; и звярът, който беше и го няма, той е осмият цар, който е от седемте, и отива в погибел...”⁹

⁹ (Откровение 17:9-11)

Затова виж и настоящият шести хълм, който ти показвам..."

След тези Свои думи Господ докосна главата ми, а пред очите ми се разкри шестият от хълмовете на блудницата. Аз виждах хълм, върху който се издигаше кула, чийто връх се скриваше в облаците на Небето. Самата кула – бляскаво наредена от изпечени тухли и с твърде много етажи, беше обкована със сребро и злато. И от самите ѝ прозорци летяха възгласи във всички посоки:

"Ние сме царството! Ние сме великите! Ние сме единствените! Алелуя!"

А освен, че чу възторжените възгласи на човеците от кулата, сърцето ми забеляза и хиляди ята от тъмни птици, които обикаляха във високите етажи на кулата, а крясъците им се разнасяха на стотици километри. Вече нямах никакво съмнение в сърцето си, че този шести хълм, който е днес и сега, е последният съвременен Вавилон, сиреч, последното царство на човешката гордост и превъзнасяне, примесени с гнусна мерзост и духовно развращаване. А това ме накара да обърна главата си от хълма и да попитам моя Господ:

"Каж ми, скъпоценни мой Исусе! Как човеците ще превъзмогнат над влиянието на този шести хълм? Как ще превъзмогнат над силата, която този хълм е получил от предходните пет?"

Та ето, Святият Дух ми дава да видя как всред етажите на тази кула се проповядват магиите на Египет, грабителството на Асиро-Вавилония, гордостта на Рим, мъдростта на Гърция и измамите на Изтока.

Как човеците ще превъзмогнат над тия съблазни, с които шестата глава на звяра иска да ги погълне? Как ще превъзмогнат над гордостта и превъзнасянето, над идолопоклонството и чародейството, над блудството и грабителството? Как ще превъзмогнат над златото и среброто, с което са обковани всичките етажи на тази последна кула, която дяволът е издигнал в нечестието си против Божията Святост и могъщество?"

В отговор Господ протегна ръка и посочи Светкавичния Меч в ръката ми, като ми казваше:

"Както ти и всеки от слугите Ми превъзможват над тоя шести хълм, така и всички Мои трябва да превъзмогнат над блудницата Вавилон. Защото днес тази шеста глава на звяра е кула, която

съблазнява и поглъща. И ако Отец Ми, Святият, е извикал от небесата, казвайки:

“Излезте от нея, люде Мои!”

... то е, понеже очите Му са видели мнозина в кулата. А тия мнозина са забравили древните Божии знамения против Вавилон, като са успокоили измамно сърцата си, че тая последна кула не може да бъде съборена, нито поклатена. Но Аз казвам на всички ви, че в един час ще дойде събарянето на кулата и въздаянието над блудницата. И ако някой тогава се е намерил в нея, то е било, понеже такъв е обичал шестата глава на звяра. Дъхът на устата му и зловонието на челюстите му. А който е останал на шестия хълм, той непременно ще придобие и седмият. Затова нека да ти покажа и него...”

Отново гледах с вълнение на онова, което Господ ми показваше в Благостта и Милостта Си. Така забелязах и седмият хълм. И онази страшна пирамида от дните на Злото отново беше пред очите ми. Почти завършена, с изключение на оня, който трябва да стои на върха ѝ, тя се издигаше в пясъците на пустинята, всявайки страшно засеняване върху сърцата на всичките човеци. А тогава, посочвайки я с ръка, Господ ми каза:

“Според даденото на слугата Ми Йоан Откровение, този седми хълм трябва да стои само малко време. Защото това е хълмът на последната Асирия, която очаква идването на Асириеца, който е човекът-Антихрист. И ако този хълм е седмият цар, то телесно изявеният Антихрист е осмият, който е от седемте и отива в погибел. Но ти виж сега видението под друг ъгъл. Защото ще ти дам да го видиш отгоре. Не като хълм, но като седмата глава на звяра...”

Отново гледах във видението, когато забелязах как хълмът се превърна в чудовищна глава с раззинати челюсти. И ето, че самата глава изрева със страшен глас. И от самите ѝ челюсти се въздигна човекът-Антихрист. А моят Господ, като посочи към телесното явление на звяра, вече ми казваше:

“Сега разбираш ли защо Антихристът е наречен “осмият” цар? Именно защото до явлението си като човек на греха и син на погибелта той всякога е бил звярът със седемте глави. И ако

първите пет са древните му злодеяния против човеците, то с шестата той подготвя човеците за образа си и числото на името си, а със седмата – тоя образ и име вече са станали неизтриваем печат върху човешките сърца. Тъй че осмият цар идва да събере жетвата, приготвена от останалите седем. А останалите седем всякога са били хълмовете, върху които седи блудницата.

Сега разбираш ли, че самата блудница ще се превърне в невяста на звяра и ще стане една плът с него? Тая плът, която вашият Бог е видял като труп върху отвореното поле. Къде ще се намерите вие, люде Мои? И ще разберете ли най-сетне защо трябва да имате вяра в Бога? Именно защото с тая вяра ще речете на хълмовете на звяра:

“Вдигнете се и се хвърлете в морето!”

И тези хълмове непременно ще бъдат стреснати и ще изпълнят заповяданото. А сърцата ви ще видят Господния Хълм, който дяволът е скривал от очите на сърцата ви чрез хълмовете на блудницата. Защото Аз днес ви разкривам Моето Спасение чрез ослепителната Сила на Меча Си. И ако някой внимава, за да Ме послуша, той непременно ще бъде наречен победител в Моята война против блудницата Вавилон. Война, която водя чрез Пророческия Дух на Отца Ми и чрез свидетелството на слугите Ми!

Аз, Господ на Пророческия Дух, изявих тия седем хълма на блудницата с думите на устата Си и със Светлината на Меча Си!”

2. ВИДЕНИЕТО С ДВЕТЕ ЖЕНИ НА ЛУКАВИЯ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Колкото и дълбоки да са думите на моя Господ, аз вече зная, че Светият Дух е потвърдил на сърцето ти какви са хълмовете на блудницата и как тя съблазнява човешките сърца. Но сега, воден и подбуден от Исус, аз искам да утвърдиш още повече сърцето си в отношението към блудницата Вавилон.

Когато хората чуят думата "блудница", то в сърцата им изниква онази представа за жена, която е останала без морални устои, без вярност към съпруга си, без всякакъв свян и срам. В това отношение ние трябва да разберем коя всъщност е блудницата, от която Бог ни заповядва да излезем. Имаше години в моя живот, когато ми беше втъпявано до втръсване, че блудницата е самият свят, който лежи в лукавия.

"Ние сме Църквата на Исус, а светът е блудницата!" – ето така звучаха възторжените речи на не един и двама пастори, качили се на амвона срещу съответен трудов договор. Тъжното е, че на подобна констатация повярваха мнозина. Вярвал съм и аз. Но когато Исус просвети очите на сърцето ми, аз видях нещо друго, а именно, че блудницата е жена, която изневерява на мъжа си, когато потърси леглата и любовта на чужди мъже. Кажете ми тогава, братко мой, може ли светът да е блудница, след като Господ никога не е бил негов съпруг? Може ли светът да изневерява на Бога, след като никога не Го е познавал, нито е бил в заветни отношения с Него? И ако Апостол Йоан заявява на всички ни:

"Знаем, че ние сме от Бога; и целият свят лежи в лукавия..."¹⁰

...то това не иде ли да ти покаже, че най-нормалното за една жена е да лежи в леглото на мъжа си?

Ето така целият свят лежи в лукавия, защото той е предаден на лукавия и лукавият също му е предаден. Всъщност – става дума наистина за съпругески отношения. И в това отношение светът на езичниците не се явява блудница, но законна съпруга на падналия княз.

Коя тогава е блудницата и къде да я намерим?

¹⁰ (I Йоаново 5:19)

Ето въпросът, който би задало всяко будно сърце. Ето въпросът, който и аз зададох на моя Господ. Не защото не зная отговора, но за да може този отговор да получат всички, за които Исус милее. А сега чуй и отговорът, който Господ ми даде. Защото Той дойде към сърцето ми и започна да ми говори, казвайки:

“Моята Църква всякога е била Невяста на Сърцето Ми!

Невяста, която се е сгодила с Годеника си и с трепет очаква времето за Сватбата!

Как мислиш тогава? Как трябва да пребъдва една Невяста, която очаква Сватбата с Годеника си?”

“О, Исусе! Тя трябва да пребъдва в Свята непорочност, в чистота, в благоразумие и най-вече – във Вярност към Годеника си!”

“Виждаш ли колко хубаво го рече?

Във Вярност, Стефане! Именно във Вярност! Защото Вярността е категоричният белег и свидетелство, че тази Невяста не е предала сърцето си, нито е обърнала погледа си към други мъже, освен към Любимия, на Когото се е заклела във Вярност. Кажй Ми тогава:

Днес в църквите за Вярност ли се проповядва?”

“Господи мой! В църквите се проповядва за вяра в Тебе!”

Тук Исус реагира гневно, като ми казваше:

“Аз не те питам за вярата. Аз те питам за Вярността. Защото не е голямо нещо да вярваш, че има Бог. Но истински голямото е да Му останеш верен. Тъй че отново те питам:

Проповядва ли някой за Вярност на Моята Невяста?

Защото където има Вярност, там има и Святост. Но ако Вярността е изчезнала, то и Святостта се е изгубила...”

Слушах въпросите на Исус и това ме накара да наведе главата си. А след това да Му кажа:

“Господи мой! Във всички църкви цари такова самочувствие, че са девиси, щото предметът на Вярността сам по себе си става излишен. И в такива църкви посочват света и го наричат блудница Вавилон. Тъй че за тях да не остава друго, освен че са невести на Младоженеца...”

В отговор на думите ми Лицето на Исус се смръщи още повече. И Той, с Глас на голяма ревност, вече ми казваше:

“Сега ще дам видение на сърцето ти. Видение, с което ще бъдат съкрушени и изобличени много сърца. Видение, с което всички Мои ще разберат, че има голяма разлика от света и блудницата Вавилон. Видение, с което Господ ще каже на всички ви, че блудница Вавилон са всички църкви, в които има вяра, но няма Вярност! Затова гледай на нещата, които ще ти покажа и ги запиши на книга...”

В следващия миг Господ докосна с ръка главата ми, а пред очите ми се разкри видение. Аз се намирах с Исус в някаква стая, в която беше събрано всичкото великолепие на твърде силен цар. Всъщност – самата стая олицетворяваше собствените му покои. И там, в нея, имаше огромно легло с копринени завивки, обиколено от прозрачни падащи завеси. Господ протегна ръка и посочи към леглото, като ми казваше:

“Сега доведох сърцето ти при самото брачно ложе на Сатана. Защото тук, на това ложе, той лежи с жената, която му е предадена и посочена, за да я владее. Затова виж как жената ще влезе в покоите на дявола, за да дочака мъжа си...”

И действително, че след думите на Исус в покоите на Сатана влезе и самата жена. Богато украсена, със скъпоценни камъни и бисери по дрехата си, тя побърза да се приближи до самото легло. И като отметна падащата завеса, отпусна тялото си върху копринените завивки. А след това извика, като казваше:

“Любими мой! Ела при мене! Ела при съпругата си...”

В отговор на викането ѝ, вратата на стаята се отвори и при нея се приближи самият Сатана. Така той застана до леглото. И като прокара остриите си нокти по самите завивки, вече я питаше:

“Готова ли си за мене? Ще ми доставиш ли радостта, за която копнея?”

А тогава жената му отговори:

“Каква искаш да бъда за тебе тази вечер? Политика или търговия? Война или спортен форум? Или може би олимпиада? Кажми каква ме искаш, любими?”

Слушайки думите ѝ, дяволът я погали с ръка, като ѝ казваше:

“Бъди каквато искаш, но най-вече – страстна. Чуваш ли? Искам от тебе страст, страст, страст! Страст, която да ме подлуди! Страст, която да ме направи щастлив...”

Без да чака повече, жената протегна ръце към дявола, като му казваше:

“Всичко ти давам, любими съпруге! Вземи ме, защото съм твоя!”

В следващия миг дяволът се нахвърли върху жена си. Но колкото и ласки да получаваше от нея, той никак не се чувстваше щастлив. И въпреки, че любовната им игра продължи повече от час, пак това никак не задоволи дявола. Така накрая той се извърна от леглото си. И като хвана жена си и я стисна с остриите си нокти до кръв, той я хвърли на метри от леглото си, като ѝ изкрещя:

“Защо си толкова студена? Защо не можеш да заченеш семето ми? Защо винаги от утробата ти излиза съвест, която убива семето ми, преди още да е заченало? Нито търговията ти е като търговия, нито политиката ти е като политика, нито войните ти са като войни!”

След тези свои думи, хванал с ръце темето си, дяволът падна на коленете си пред леглото, като викаше към Небето:

“Ах, Всевишни! Защо Си ми дал тази студена жена? Тя нито ме задоволява, нито ме радва, нито ме обича истински! Но знаеш ли сега какво ще сторя? Именно това, което вършат всичките незадоволени съпрузи. Те никога не остават длъжни на студените си съпруги, но прибягват до услугите на блудници. Тъй че ще намеря именно такава жена. Блудница, която няма да търгува с моето, но с Твоето. Блудница, която няма да прави политика с моето, но с Твоето. Блудница, която няма да убива моето, но Твоето...”

В следващия миг, прострял косматите си ръце надолу, дяволът изкрещя с твърде силен глас:

“Намерете ми блудница и я докарайте в леглото ми. Страстна, огнена, пъшкаща, развратна. Пълна с вяра, а не с езическа студенина. Защото нея ще сложа в леглото си, и в нея ще излея семето си...”

В отговор на дяволския крясък, собствената му жена побягна ужасена от покоите му. А след едно много кратко време в самите покои влязоха приближените на Сатана духове, които разпознавах прекрасно. Това бяха

Мамон, Езавел и Корей. Хванали с ръцете си жена, те я водеха при лукавия, като му казваха:

“Чухме болката на гласа ти и претърсихме цялата земя. И сега водим в покоите ти жената на мечтите ти. Огнена и страстна, пъшкаща и развратна, както ти я искаше. Пълна с вяра, а не с езическа студенина. Защото който от нас се допря до нея, намери се недостатъчен, за да я задоволи в страстите ѝ. Вземи я, княже! Твоя е! И въздигни нея, вместо онази яловата!”

Думите на тримата големи в царството на мрака твърде много се харесаха на дявола. И той, като простря ръце към блудницата, вече ѝ казваше:

“Ела, любов моя! Люби ме, както искам, и всичко мое ще бъде твое!”

Едва чула гласа на дявола, блудницата скочи върху него в леглото му. И като го обви с бедрата си, с треперещ от възбуда глас вече му казваше:

“Твоя съм, принце! Твоя, твоя, твоя! Ах, люби ме! Ах, обладай ме! Ах, влез дълбоко в мене, както и аз влизам в тебе с вяра!”

В следващия миг, разтопен от щастие, дяволът вече ѝ казваше:

“Ще оставя жена си, езичницата, и на тебе ще се посветя докрай! Защото ти си политиката, която искам да водя. Защото ти си търговията, която искам да имам. Защото ти си сладката война на сърцето ми против Оня, Който е на небесата. И в твоята утроба ще излея семето на всички си сладостен разврат...”

Едва ли можеше да има нещо по-противно от онова, което виждах в самото видение. Но то беше твърде истинско, за да не е Истина. Ето защо, дълбоко погнусен, аз извърнах погледа си от покоите на Сатана, като казвах на моя Господ:

“Исусе! Не ми давай повече да гледам на тая гнусота, защото сърцето ми не може да я понесе...”

В отговор на думите ми Господ със строг Глас ме попита:

“Ще има ли още заблудени, които да твърдят, че светът е блудницата, която лежи в лукавия? Ще има ли още извратени, които да твърдят, че светът е способен да задоволи амбициите на дявола? Ще има ли още безумни, които да твърдят, че езичници,

лишени от вяра, могат да задоволят падналия, който повече от всичко иска вяра в самия него?”

“О, Исусе! Аз вярвам, че с това видение от покоите на дявола всички Божии чеда ще разберат коя е блудницата. Защото тя не е светът на езичниците, но онази отстъпила от Името Ти църква, която се влюби във всичките користи и измами на лукавия. Защото тя е блудницата Вавилон. И на нея Сатана подарява целия свят. Защото нейните търговци станаха големците на земята. И в сърцата на нейните чеда се ражда образа на звяра и числото на името му...”

“Точно така е, момчето Ми. Защото никой не може да стане антихрист в сърцето си, ако преди това не е имал Христос, Когото повторно е пробол и разпънал. Затова и Апостолът Ми Йоан казва твърде истински думи за чедата на блудницата:

“Дечица, последно време е; защото както сте чули, че иде Антихрист, и понеже сега има много антихристи, от това знаем, че е последно време. От нас излязоха, но не бяха от нас; защото ако бяха били от нас, щяха да си останат с нас; но излязоха, за да стане явно, че те всички не са от нас. А вие сте помазани от Светия и знаете всичко...”¹¹

Знаеш ли всичко, Църкво Моя? Помазана ли си от Светия така, както са помазани пророците Ми, за да разделиш Истина от заблуда и Духа на Бога от духовете на дявола?

Ето, казвам ви, че три са жените на тоя свят. Жената на Бога, която е Святата Му Църква. Жената на дявола, която е светът на езичниците. И третата – блудницата Вавилон, която отговаря на отстъпилата църква, която е изгубила Вярността към Небесния Жених и се е отдала на непрестанно блудство с княза на тоя свят. И ако жената на дявола е била твърде студена към него, за да не може да роди образа на звяра, нито числото на името му, то блудницата Вавилон в пълна степен е родила от семето на лукавия. Затова всичките земни царе всякога са блудствали с тая блудница – за да спечелят благоволението на дявола и да бъдат в мир с него.

¹¹ (I Йоаново 2:18-20)

Всички други жени на тоя свят, били те други религии, учения и култове, са твърде незначителни, за да наклонят везните.

Затова казвам на всичките Си братя и сестри:

Последвайте Ме в следващите видения, които ще дам на пророка Си! Защото в тях ще видите всичкото зло, което блудницата е извършила против Бога и всичките Божии чеда. За да имате силата не просто да излезете от нея, но да я отхвърлите завинаги от сърцата си! Аз, Господ и Бог на Моята Невяста, все още говоря и не млъквам!”

3. ГРЕХОВЕТЕ НА БЛУДНИЦАТА ВАВИЛОН

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Искам завинаги да запомниш предишното видение и да го положиш като сигнална лампа в сърцето си. Лампа, която ще свети винаги, когато нозете ти отидат на място на духовно блудство и разврат, ако и в него да се говори за вяра. Защото и до днес платените проповедници на дявола говорят за вяра. И кой е оня мъж, който няма да иска съпругата си да вярва в него. А когато в много църкви са влезли **”друг дух, друг Исус и друго благовестие”**, то не е ли нужно проповядването на вяра в тях, та да успеят. Ето в това отношение блудницата Вавилон просто няма равна на себе си. Защото тя е обърнала сърцето си от Бога към дявола. И като е забравила кръвта, с която е била изкупена, започнала е да вижда света като рай, и светските користи като блаженства. В това няма нищо чудно, понеже Сатана може да дава само от онова, което веднъж вече му е било предадено.

Тук аз искам да продължа с твърде огнените и изобличителни видения, които Господ Исус показа на сърцето ми. Защото това са видения за греховете на блудницата Вавилон. Затова като начало нека да ти предам Личните думи, с които Исус посети сърцето ми. Ето какво ми каза Той:

”Бъди ревностен и неустрашим за делото, което съм заповядал да вършиш. Защото онова видение, което показах на сърцето ти от покоите на дявола, има своето естествено продължение и развитие.

Как мислиш тогава? Ако на Сатана твърде много му е харесала страстта, с която блудницата се отдава в ложето му, то няма ли той да потърси начин да усилва много повече връзката си с блудницата, за сметка на охладнялото му брачно съжителство с езическата му жена...”

”Да, Господи мой! Сатана непременно би потърсил начин да утвърди блудницата до себе си, а собствената си жена да държи настрана...”

”Помисли тогава върху думите, с които Господ твоят Бог се обърна към първите Си благовестители. Какво им казах аз?”

“О, Исусе! Ти заповяда на първите Си благовестители да проповядват Евангелието и да занесат Благата Вест до краищата на целия свят. Аз виждам, че Твоята Воля е била именно тая:

Светът на езичниците да се топи, а Църквата Ти да нараства!”

Исус се усмихна на думите ми, а след това добави, казвайки:

“Да, така е! И в това отношение езическата жена на дявола трябваше да слабее и линее, докато Църквата се изпълва и нараства. Но ти сега помисли върху друго, а именно:

Ако Господ иска Църквата Му да нараства, то няма ли дяволът да иска същото спрямо блудницата си? Няма ли лукавият да иска да залее света с едно лъжливо благовестие, при което човеците да изповядат него за бог и спасител? И в крайна сметка – това явление на човека Антихрист не е ли като следствие на твърде голямата сила на блудницата Вавилон?”

“Точно така е, Господи мой! Понеже светът е пълен с антихристи повече от всякога. И ако по времето на Йоан те току що се бяха явили, то днес наистина е тяхното време. Понеже е време на умножено беззаконие...”

След последните ми думи Господ замълча. И по сълзите, които бликнаха в зениците Му, аз разбрах, че Сърцето Му преживяваше чрезмерна скръб. Но ето, че Той отново ми проговори, като казваше:

“Как мислиш ти? Ако днес наистина е време на умножено беззаконие, то колко ли ще са тежки греховете на блудницата Вавилон? Колко ли голяма ще е станала заблудата? Най-малкото – не е ли духът на думата “заблуда” като дяволска сила, която работи за блудницата?”

“Точно така е, Господи! Именно такъв е духът на заблудата!”

В отговор на думите ми Исус протегна ръката Си и докосна главата ми, като ми казваше:

“Нека тогава да те пренесе духовно при самата блудница в пустинята. За да видиш с очите си колко тежки са греховете ѝ и колко страшна е заблудата ѝ...”

След самото докосване на Исус всичко край мен изгуби размери и очертания и само след миг нозете ми вече стояха на пясъка на пустинята,

а очите ми виждаха самата блудница, легнала с тялото си върху хълмовете на звяра. А тогава Исус ми каза:

“Вдигни Светкавичния Меч в ръката си. И като го държиш прострян напред, върви след Мене. Защото сега има да видиш неща твърде покъртителни и страшни...”

Без всякакво бавене аз прострях Меча напред. А тогава, поради Светлината от острието му, пред мен и Исус се появи тясна и светла пътека, защитена от присъствието на Святия Дух. Така пътеката стигаше до самото тяло на блудницата, и до червената ѝ дреха, украсена със злато и скъпоценни камъни. Това ме накара да кажа на Исус:

“Господи мой! Забелязвам нещо в лежането на тая блудница. И то е, че блудницата е легнала с тялото си върху седемте хълма. Но самото ѝ лягане е такова, щото бедрата и утробата ѝ се намират върху шестия и седмия хълм, а главата и ръцете ѝ – върху останалите. Има ли това някакво значение?”

“Разбира се, че има!” – ми отговори Исус и продължи:

“Бедрата и утробата на блудницата са върху шестия и седмия хълм, понеже шестият отговаря на днешното време, а седмият на дните на Злото, които предстоят. Сам можеш да видиш, че утробата е мястото на сатанинското семе, а бедрата – образ на самото лъжеблаговестие. Колкото до главата и ръцете, то с тях блудницата взима силата на древните пет хълма, за да лъже и развъртава. Но ти сега виж какво държи блудницата в ръката си...”

Отново погледнах във видението, когато забелязах как блудницата държи златна чаша. И това ме накара да кажа на Исус:

“Господи мой! Виждам златната чаша в десницата на блудницата. И само мога да предполагам с колко гнусотии и мерзости е пълна тя...”

“Скоро ще видиш всичко отблизо. А сега нека двамата тръгнем по светлата пътека на Откровението, дадено от Духа на Отца Ми. За да идем досами блудницата, та да я разгледаш отблизо, според както ти дава Отец Ми...”

С вълнение последвах Исус, като все така държах Меча, прострян напред. Така, на няколко метра преди самото тяло на блудницата, Господ се обърна към мен, като ми казваше:

“Искам да имаш съвършен мир. И нека сърцето ти не спестява нито една от гнусотиите и мерзостите, които ще видиш. Защото спестяването на реализма и Истината е грях, вършен от много Божии слуги. Когато някой спестява реализма и Истината, то той притъпява острието на Меча и тогава Божието изобличение наранява, но не изцелява. И въпреки, че много от нещата тук ще са твърде гнусни, ти ги назови с истинските им имена, без да ги прикриваш. Защото гдето има гнусотии, там трябва да има и погнуса. Разбра ли Ме?”

Можех ли да не разбера моя Господ, след като думите Му бяха твърде ясни? Разбира се, че не! Затова в отговор аз вдигнах още повече Меча в ръката си, като Му казвах:

“Исусе! Каквото видя, това и ще предам на Твоите чеда! А ако някой се съблазнява поради Истината, то такъв е направил лъжата като царица в сърцето си...”

Исус се усмихна на последните ми думи, а след това посочи тялото на блудницата, като ми казваше:

“Виж сега и самите грехове на блудницата. Защото Аз ще те вдигна косо над нея, за да видиш отблизо влагалището ѝ...”

Ето, че Господ ме хвана със силните Си ръце, като ме издигна над тялото на блудницата и ме постави над самата нея. А тогава очите ми видяха бедра, по които се стичаше твърде много семенна течност. А в самия край на бедрата, сиреч, при влагалището на блудницата, очите ми видяха стълпотворение от хиляди човеци. Всички те протягаха напред библиите си, като викаха със силни гласове:

“Направи ни велики, Господи! Дай ни да ти служим! Помажи ни с мирото си и ни покажи благоволенieto си!”

И понеже стълпотворението пред влагалището на блудницата беше твърде голям дразнител, то това я довеждаше до сладостни конвулсии и потръпвания. А при всяка нова конвулсия и потръпване, влагалището ѝ се отваряше и от него излизаха едни човеци, за да подмамят други да влязат

след тях. Лъщящи от мазното семе на дявола, те разцепваха въздуха с думите си:

“Вече сме помазани за велики дела! Влезте и вие в светилището!”

Едва дочули възгласите им, нови тълпи от човеци също атакуваха влагалището на блудницата, желяейки силно да влязат вътре в нея. А това ме накара да попитам моя Господ:

“Исусе! Защо всички искат да влязат във влагалището на блудницата? Защо е този многохиляден наплив от служители, които искат именно това?”

А Господ ми отговори, казвайки:

“При сношението между мъж и жена винаги има миг на най-голяма възбуда и удоволствие. И този миг се случва именно във влагалището на жената.

Как мислиш тогава? Няма ли дяволът да ощастливи най-много тези човеци, които са станали най-голяма причина за собственото му удоволствие?

Но сега казвам на всички Мои, че това влагалище на блудницата е достъпно само за привилегировани и високопоставени. Тъй че когато такива влязат във влагалището на блудницата, да повлекат в греховете си църквите, които управляват.

Но ти все още не си видял най-страшното! Затова виж отблизо колко страшна е измамата на блудницата...”

В следващия миг Господ ме наведе над самите служители, чиито глави лъщяха от мазното семе на лукавия, като ме попита:

“Чие е това семе върху главите на човеците?”

“О, Исусе! Това е заблудата на лукавия. Неговото собствено семе...”

“А не те ли учудва това, което виждаш? Не влиза ли един мъж в утробата на блудница, за да излее собственото си семе? Как тогава тия не са излели своето си семе, но са се омърсили със семето на лукавия? Най-малкото – помисли и Ми кажи:

Зачева ли блудницата от човеци?”

“Не, Исусе! Тя зачева от лукавия!”

“А какво тогава търсят тези човеци в нейното влагалище?”

“О, Господи! Излиза, че те търсят и искат семето на дявола...”

“Разбери тогава най-страшното, което върши блудницата. Защото при земното сношаване става така, че мъжът излива семето си в утробата на жената, а тя носи последствията. Но тук, при сношаването между тия служители и блудницата, нещата са катастрофални, понеже заченатото не е в утробата на блудницата, а в сърцата на човеците, които влизат в нея. Разбираш ли това?”

“Да, Исусе! И сега виждам, че блудницата вкарва в мнозина желанието за сношение, тъй че такива да заченат сами себе си и да бъдат в нечестията си като жени, които са непразни...”

“Виж тогава отново тия човеци, които излязоха от влагалището на блудницата. Виж сърцата им и онова, което семето на дявола ще стори вътре в тях...”

Отново погледнах на човеците, чиито глави лъщяха от мазното семе на дявола. Така забелязах, че семето потъна през главите им, като влезе вътре в тях. А след това побърза да нападне на сърцата им, тъй че дяволът вече зачеваше в тях образа на своя син. Това ме накара да извикам през плач към Господ, казвайки Му:

“Ах, Спасителю мой! Спри това безумие, което вършат тия служители! Защото всеки от тях е бил съблазнен от самото семе на дявола, с което е пълно влагалището на блудницата...”

В отговор на риданието ми Гласът на Исус отново стана гневен, дори страшен. И Той вече викаше в сърцето ми, като казваше:

“А искат ли човеците да се отвърнат от това безумие? Искат ли да следват Примера Ми или предпочитат одобрието на Сатана и користите на ръцете му?”

Най-малкото – спомнете си всички, че този проклет дявол поиска да съблазни със семето си и вашия Господ. “Всичко това ще Ти дам, ако паднеш да ми се поклониш!” – ето семето, с което дяволът искаше да изнасили Сърцето Ми. Ето семето, заради което пред влагалището на блудницата е такова стълпотворение.

Но колцина от човеците устояват, когато им шепне Мамон? Колцина от човеците остават смели, ако и Корей да скърца страшно със зъбите си? Колцина от човеците остават непреклонни, когато

вятърът на Езавелините чародейства се стовари върху сърцата им? Виж тогава, че даже и при това беззаконие на мнозината, Отец Ми има Милост и Благост в Сърцето Си за погиващите...”

В следващия миг над самото тяло на блудницата стана знамение. Защото от Небесния пролом заблестяха светлините на множество мечове. И с Глас като гръмотевичен тътен Отец извика от единия край на земята до другия, като казваше:

“Излезте от нея, люде Мои! За да не участвате в греховете ѝ и да не споделяте язвите ѝ!”

И ето, че Светлината от мечовете в пролома освети самото влагалище на блудницата, а думите на Отец закънтяха отново и отново:

“Излезте от нея, люде Мои! Излезте от нея, и отделете се, и Аз ще ви приема и ще ви бъда Бог! И вие ще Ми бъдете синове и дъщери!”

Думите на Отец бяха твърде Свети, чисти и дълбоки за да не наведе главата си пред Светлината, идеща отгоре. Но тогава Исус отново ме попита:

“Как разбираш това Свято Отеческо повеление? И що ще рече човечите да излязат от блудницата, за да не споделят греховете ѝ и язвите ѝ!”

“О, Исусе! Та нали Отец е видял как мнозина влизат във влагалището на блудницата, съблазнени от семето на дявола. И аз виждам, че самото влизане е акт на блудодеяние. Понеже древните свидетелстваха, че ако някой мъж има сношение с жена, то такъв е **“влязъл”** в нея...”

В отговор на думите ми очите на Исус се изпълниха с божествена скръб. И Той отново посочи към влагалището на блудницата, като ми казваше:

“Искам да видиш най-тежкия от всичките тежки грехове на блудницата Вавилон. Затова погледни към влагалището ѝ и Ми кажи:

Тия, които влизат вътре в нея, как отпосле свидетелстват за самото ѝ влагалище на останалите? Какво им казват? Че са били в любовни отношения със самия дявол ли?”

“Не, Исусе! Те наричат семето на блудството **“Божие Свято Миро”**, а самият дявол наричат **“Господ!”**...”

В отговор на думите ми Исус докосна сърцето ми, като ми казваше:

“Кога Аз станах Господ на твоето сърце? И кога ти Ме нарече Господ и Бог?”

“О, Исусе! Това стана, когато сърцето ми беше поръсено с капчица от Кръвта Ти на Голгота. Тогава аз Те приех за Спасител на сърцето си и за Господ на целия ми живот...”

“Значи Кръвта Ми е причината да Ме изповядаш за Бог! Понеже с нея Отец е свидетелствал за Единородния Си Син, Когото даде за Спасението на света. И с тая Кръв ти позна, че Бог те е възлюбил и е умрял за теб на Кръста...”

“Да, скъпоценни Господи!”

“Виж тогава човеците, които влизат и излизат от влагалището на блудницата. И като ги гледаш, кажи Ми какво вършат те, когато наричат дявола “Господ”, а семето му – “Свято Миро”?...”

Отново погледнах към извратените при влагалището на блудницата. И една страшна Небесна скръб повали сърцето ми, тъй че паднах в нозете на Исус, като Му казвах в плача си:

“Господи мой! Очите ми видяха кръвосмешение! Защото когато наричат дявола “Господ”, а семето му “Свято Миро”, човеците се поругават с Твоята Свята Кръв и бързат да я смесят с кръвта на дявола, сиреч, с духа на Антихрист. Така те похулват Твоя Свят Дух и се поругават с драгоценната Ти Кръв...”

Докато плачех, Господ протегна ръката Си и утеши сърцето ми. А след това ме въздигна да се изправя, като ми казваше:

“Ето това е най-страшният грях на блудницата и най-ужасното й беззаконие пред Небето. И всеки, който е влязъл във влагалището на блудницата, за да зачене сърцето си със семето на дявола, непременно е виновен за грях против Кръвта Господна и за хула против Святия Дух. Понеже е направил кръвосмешение, като е смесил онова, което и най-злият езичник не би смесил.

Горното и долното. Животът и смъртта. Свято и извратеното. Кръвта на Господ и кръвта на дявола. Виното на Сион с виното на Вавилон. Защото ако е грешен оня, който казва:

“Бях с дявола и върших волята му!”

...то колко по-грешен ще е оня, който влиза във влагалището на блудницата и маже главата си със семето на дявола, а след това казва:

“Бях в Божието Светилище и сега съм помазан с Божието Свято Миро!”

Именно чрез греховете на кръвосмешението, блудницата се въздигна дори до Небето и светът не разпозна нейното беззаконие. Защото когато трябваше да разберат, че дяволът е лъжец и на лъжата баща, ушите на езичниците слушаха едно Вавилонско лъжеблаговестие, в което повярвалият получава дял и от двата свята. Едно ужасно кръвосмешение, което погубва сърцата на последните човеци.

Сега разбират ли Моите, че трябва непременно да излязат от блудницата? Сега разбирате ли всички, че е дошло време разделно? Време, когато трябва да оставите всички човешки и демонични учения, за да посветите сърцата си на Господа и на Неговия Свет Дух. Защото до самия свършек блудницата ще опива народите с виното на разпаленото си блудстване и ще съблазнява човеците с безмерния си разкош. Но ето затова Синът ще повтори казаното от Бога и Отца! И всичките Си братя и сестри ще призова с думите:

Излезте от нея, люде Мои! Излезте от блудницата, която навсякъде се е регистрирала като църква, за да върши така греховете на кръвосмешението! Излезте от търговията, политиката, както и от всяко партизанство! Защото е блудна всяка църква, която продава Мене и Моето! Защото е блудна всяка църква, в която Пастирят не съм Аз, но е наемник на заплата и трудов договор. Защото е блудна всяка църква, която прави политика с Моите думи и търси да владее в парламентите на тоя свят, а не в съвета на Божиите Светии! Защото е блудна всяка църква, която мисли себе си за единствена и богоизбрана, когато Господ е Цар над целия свят и Негови са сърцата, които Той посочва и избира, а не които сами сочат и избират себе си!

Излезте от нея, люде Мои! Излезте от блудницата, която трупа съкровища в тоя свят, понеже няма такива в бъдещия! Излезте от онова влагалище, където дяволът обещава всичко, само срещу един поклон. Защото след тоя поклон няма гонение, няма притеснение, но няма и Вечен Живот! Но непременно има едно страшно очакване на съд и едно огнено негодувание, с което Божия гняв ще пояде противниците.

Излезте от нея, люде Мои! Излезте от блудницата, която лежи на седемте хълма, които са главите на звяра! Излезте от църковните пирамиди, наричани съюзи, понеже ги изяжда духът на Египет! Излезте от църквите с имперски амбиции и светски дух, които въздигат собствените си знамена, а не Знамето на Йеова, понеже ги изяжда духът на Рим! Излезте от църквите, основани на теология и всякаква човешка мъдрост, закрепяна с дипломи, понеже ги изяжда духът на Гърция! Излезте от църквите, основани на идоли и свещи, понеже ги пояжда духът на Изтока, който е Авадон! Излезте от последната Вавилонска кула, която дяволът въздигна във всичката си мерзост и беззаконие!

Защото когато съберете седемте глави на звяра и всичкото им духовно влияние на земята, то тогава непременно ще видите блудницата, легнала върху него и готова за всичките грехове на Вечното проклятие!

Аз, Исус, Господ и Бог на Моята Църква, скоро ще посветя слугата Си! За да видите въздаянието от гнева на Моя Бог и Отец, както и сетнината на блудницата Вавилон! А дотогава слугата Ми остава в пролома! Като един, който вика към Бога и проси Милостта Му за всичките пленници на Вавилонския гнет.

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”

ИЗЛЕЗТЕ ОТ НЕЯ, ЛЮДЕ МОИ - II

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Скръбта на моя Господ и Бог продължава да прелива в сърцето ми. Всеки ден, всеки час и минута, аз усещам сълзите на Исус в сърцето си. Сълзи за това последно поколение от човеци, което толкова лекомислено се отказва от Небесното блаженство и Небесната Слава, като приема да служи на всичките мерзости на противника и запусителя.

В дните преди написването на тази втора част от пророческите видения за сетнината на блудницата Вавилон, аз усетих сърцето си намразено повече от всякога. Намразено не просто от демони и бесове, но от човеци, които не искат да се разделят с лъжовната илюзия, на която са посветили годините на живота си. Защото за мнозина облакът на Вавилонското засеняване и до днес продължава да изглежда като самото Божие Царство, и духът на Антихрист – като Святият Дух на Отца и Сина. А когато си инвестирал всичката вяра на сърцето си в една сатанинска измама, която прилича на истина, то тогава откъсването от тази измама би било твърде болезнено, да не кажа невъзможно. То е същото, като да повдигнеш тежкия похлупак на един тъмен казан, когато в него се намират всички, които наричаш "братя и сестри". Живял или по-скоро умираш под този похлупак, ти трябва да направиш стъпките към немислимото, към онова, което дори се страхуваш да помислиш, а именно:

"Как да напусна мерзостта на запусението, след като съм вярвал, че тук всичко е от Бога? Как да превъзмогна над всеобщото отрицание и омраза, които ще предизвикам, когато повдигна похлупака на тоя казан?"

Братко мой! Има цена, която всеки от нас ще плати, за да излезе вън от блудницата Вавилон. И тази цена се плаща на едно издигнато и високо място, наречено Голгота. Място, където нашият Господ стана Пример за ония, които искат да Го последват. Място, където Той беше позор и посмешище за религиозните лидери на Вавилон. Място, където войниците на Римския

дух ще забият гвоздеи в ръцете ти и нозете ти. За да не можеш да докосваш с Неговата Любов, нито да ходиш по Неговия Път, вършейки Неговите дела. Но виждаш ли, Исус беше прикован на Кръста, за да умре и възкръсне? И така да покаже на всички ни, че Пътят до Неговото Царство преминава през смърт и възкресение.

Какво става тогава с онези, които са под похлупака и в самия казан на мерзостта?

Става това, че те никога няма да се съразпнат с Исус, за да вършат делата Му и да изявяват Примера Му. Но непременно ще Го прободат повторно, за да покажат с делата си, че са родени от бащата на лъжата.

“Излезте от нея, люде Мои!” – вика днес Отец към всеки от нас. Но мнозина са толкова убедени, че стоят на правилното място, щото този Божий призив ще влезе през едното им ухо и ще излезе през другото, без да се задържи в сърцето. Но не за тия, които не искат да слушат, аз пиша тази книга. Не! Тя е за другите. За тия, които повече не могат и не искат да търпят похлупака над себе си. За тия, които се задушават от гнусотата и смрадта на религиозния казан, в който насила са били вкарани. Именно заради тях Божията ревност пламтеше като Огън в костите ми и като Светлина в сърцето ми. И аз, взел тая Светлина, отново бях на молитва пред моя Господ, като Му казвах:

“Бързай, Господи Исусе! Бързай Спасителю мой! Бързай да простреш ръцете Си към онези, които погиват и се задушават от всичките грехове и беззакония на блудницата! Бързай да говориш на сърцето на слугата Си и да му изявиш всичката мерзост на блудницата и всичкия Божий яростен гняв, който ще се изсипе над нея...”

В отговор на викането ми Господ отново се сниши от Святото Си Небе, като ме докосваше с ръцете Си. Тогава Той ми каза:

“Аз наистина бързам! И самото време на блудницата бързо се стопява, понеже дните ѝ са преброени. Но сега ти казвам, че Моите братя и сестри трябва непременно да уловят ускореното дело, което Святият Ми Дух върши по цялата земя. Защото не други, но слугите Ми пророците усилват многократно Божията ревност и завист. Тъй че Младоженецът ревнува Невястата Си с твърде силен

огън. И Божията завист бърза да измъкне Сионовите пленници от мястото на всяко робство и запустение.

Затова ти отново Ме последвай. Понеже ще въздигна сърцето ти и ще те поставя да гледаш отблизо на ускореното дело на Божия Свят Дух. За да видиш стъпките, които твоят Господ ще направи към местата на постоянното запустение, където блудницата е извършила всичкото си зло против Отца, Сина и Святия Дух. Защото местата на това запустение са в самия облак на Вавилон, където е религиозното царство на високопоставените.

А сега тръгни след Мене! За да видиш всичко с очите си и да го запишеш в най-радикалното послание към Моята Църква на земята!”

1. УСКОРЕНИТЕ СТЪПКИ НА БОГА КЪМ ПОСТОЯННОТО ЗАПУСТЕНИЕ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Знаеш ли, че ако има абсолютен ужас в човешкото битие, то този ужас е равносилен на това да участваш с живота си в един демоничен сценарий, който Сатана е написал с всичката си възможна омраза и лукавство против Бога. Целта на този сценарий на дявола е била такава, щото с измама той да разиграе пред очите на целия свят собствения си прочит на Христовото Евангелие, както и неговата трактовка от религиозния дух на Вавилон, който е духът на Антихрист. Ето така този сценарий е бил обогатяван с нови и нови лъжи и заблуди, тъй че днес той е гениалната измама на дявола. Измама, с която дяволът си направи фалшиво копие на Христова Църква. И самото копие, като отвори челюстите си, започна да поглъща наивните човешки души. За да станат част от сценария, а пък светът възхитен да възкликне:

“Значи това било благовестието? Дайте го насама, защото то се харесва и на мен!”

Можеше ли този пропаднал свят от езичници да разбере перфектната измама? Можеше ли той да раздели вяра от религия, Истина от заблуда, и Църква от блудница? Та нали с всяка погълната душа блудницата ставаше все по-силна и все по-властна? Нали и сам Бог нарече тая блудница **“Великий Вавилон”** в Откровението, дадено на Апостол и пророк Йоан? И ако самият Небесен Отец видя този сценарий на дявола като изява на дяволското величие, то тогава какво остава за езичници, лишени от разум и от Духа на Истината, Когото светът не познава, нито може да познае? Какво оставаше за тия, които лежат в лукавия, ако не това – да видят една блудница, която лежи с него много по-успешно, отколкото самите те?

Ето така “законната съпруга” на дявола започна да излива душите на собствените си езичници в съблазнителното тяло на блудницата Вавилон. А точно тогава над земята се въздигна облакът на Вавилонската гордост и превъзнасяне заедно с думите на блудницата:

“Седя като царица, не съм вдовица и печал никак няма да видя...”¹²

Тези думи станаха най-привлекателната реклама на религиозния дух. Реклама, която накара земни царе, търговци и високопоставени да паднат пред бедрата на блудницата и погледнат с хипнотизирани очи към нейното влагалище. А оттам нататък се случи това, което Господ Исус разкри пред сърцето ми във виденията, които ми даде. Но нека сега да ти изявя какви бяха думите на моя Спасител, когато ме въздигна в Святия Дух. Ето какво ми каза Той:

“По Волята на Моя Бог и Отец сега отново ще те въведа в Тронната Му Зала. За да получиш от Отца Ми онова Слово, с което Той е видял всичкото зло, което блудницата е сторила против Името Му и Святостта Му...”

След тези думи на Исус аз отново се намерих с Него в Небесния Ерусалим. И Господ, хванал ръката ми, отново застана пред вратите на Божията Тронна Зала. Така Той отвори вратите и пристъпи напред, а аз, направил две крачки паднах по лице, поради Святостта и Славата на Всемогъщия. И ето, че Господ се приближи още повече до Огнения Трон на Отца, като Му казваше:

“Отче Свети! По Твоята изрична Воля доведох сега слугата Ти в Твоето присъствие. За да дадеш на сърцето му да види откъде дойде най-голямата Скръб на Сърцето Ти и къде се роди свещеният и яростен гняв на Душата Ти. Ето, Отче Мой! Слугата Ти стои в присъствието Ти и Те слуша...”

След думите на Исус към собственото ми сърце дойдоха думите на Небесния Отец. Те бяха като огнени сияния, заредени с Божията болка и ревност. Така всяко от сиянията се взривяваше в духа ми и ме караше премного да треперя от силата им. А с Огня от тия сияния Отец вече казваше на сърцето ми:

“Сине човешки! Много Мои видения преживя сърцето ти и много Мои думи чу духът ти. Но сега, когато отново те призовах в Духа Си, Аз искам да свидетелстваш на всичките Ми чеда на земята.

¹² (Откровение 18:7)

На тия, които Ми викат: "Отче наш!" И Сам Аз им отговарям: "Чеда Мои!" Защото днес те изпращам към тях да им кажеш, че Моят Свят Дух ще отпрати стъпките Си нагоре от земните хълмове, нагоре от църкви и сгради, нагоре от събрания и молитви. За да покаже на всичките Ми чеда чрез слугите Ми пророците, че има едно място на постоянното запустяване, където неприятелят е сторил всичкото зло против Името Ми и Святостта Ми. Защото това място е облакът на религиозната гордост и превъзнасяне! Облакът на човешко-демоничната мерзост и падение! Облакът, за който говорих на слугата Си Асаф, а днес говоря и на тебе!

Ето, сине човешки! Моят Син Исус ще ти даде Святия свитък на Отеческото изявление. И сам Той ще заведе нозете ти при облака. За да видиш отблизо блудствата на блудницата и запустението на запустителя. Бъди ревностен, както досега, за да изявиш всичките Ми думи! Бъди неустрашим, както досега, за да може от дъното, на което се намираш, да свидетелстваш за Святостта на Оня, Който живее нависоко! Ето, помазах те и те изпратих към чедата Си!"

След тези последни думи на Отца, Господ Исус се приближи до мен, като ме възправи на нозете ми. А след това бръкна в мантията Си и извади пергаментов свитък, като ми казваше:

"Сега двамата с теб ще прочетем написаното в този свитък. Ще го прочетем в Дух и Истина и всеки стих ще яви потвърждението си. А в края на прочита Моите непременно ще разберат за всичката Божия болка и Скръб, както и за Свещения и яростен гняв на Моя Бог и Отец. А сега нека излезем от Тронната Зала на Отца Ми..."

Отново вървах с Исус по улиците на Небесния Ерусалим, когато Той отвори една от градските порти и ми заповяда да изляза с Него, като ми казваше:

"Нека отново да те заведе при Пролома, където съм поставил за ходатаи всичките Си слуги и пророци..."

С вълнение последвах моя Господ, когато пред очите ми се разкри видение, подобно на първото, което Той ми даде в началото на първата

част от тази книга. А тогава Исус разтвори пергаментовия свитък в ръцете Си, като ми казваше:

“Има много думи, с които един пророк и ходатай може да се моли на Отца, докато стои в Пролома. Но сега ти казвам, че за всичките Ми слуги и пророци е дошло времето да се молят и ридаят с думите на Вечната и Свята Библия. С онези думи, които първом са били родени в Сърцето на Отца, за да станат отпосле Дух в сърцата на Неговите слуги.

Как мислиш тогава? Какви думи трябва да говорят всичките Божии пророци, когато виждат колко страшна е станала битката в Небесните места? С какви думи трябва да се молят ходатаите, когато пред очите им отдолу се надига всичката страшна мерзост и всичкото гнусно превъзнасяне на блудницата Вавилон?”

“О, Исусе!” – извиках аз:

“За какво ни е да се молим с думи земни и човешки, когато само Божиите думи са родени в Огъня Му, за да бъдат Свети и пречисти?”

Ето, Господи! Всичката вяра на сърцето ми познава, че в този пергаментов свитък са думите, които Сърцето на Небесния Отец копнее да чуе от устните ни и от сърцата ни...”

“Точно така е, момчето Ми!” – отговори Господ и продължи:

“Затова, като гледаш Божиите пророци и ходатаи, чуй думите, които Отец иска да говорят на Сърцето Му!”

В следващия миг Исус започна да чете от свитъка. А Гласът Му, като се превърна в Плач на Духа, влезе с твърде голяма сила в сърцето ми. И в тоя Плач аз разпознах думите, които гласяха:

“Боже, защо Си ни отхвърлил за винаги? Защо дими гневът Ти против овцете на пасбището Ти? Спомни Си за събранието Си, което Си придобил от древността, което Си изкупил да бъде племето, което ще имаш за наследство; спомни Си и за Хълма Сион, в който Си обитавал. Отправи стъпките Си горе към постоянните запустявания, към всичкото зло, което неприятелят е извършил в светилището...” ¹³

¹³ (Псалом 74:1-3)

Миг след прочитането на думите от Асафовия псалом, Исус ме погледна с просълзено Лице, като ме питаше:

“Отхвърля ли Моят Отец винаги? Няма ли да покаже Милост към овцете Си своевременно? Няма ли да Си спомни за събранието, което е придобил с Кръвта на Сина Си от древните дни? Няма ли, най-сетне, да изкупи племето, което е избрал за Свое наследство?”

“О, скъпоценни мой Исусе! Ако ние бихме се молили с тези думи на Отца, то непременно Той би ни чул и би ни отговорил?”

“А как Отец би ви чул и отговорил? И няма ли Той, според писаното, да отправи стъпките на Духа Си нагоре, към постоянното запустение и към всичкото зло, което неприятелят е извършил в Светилището Му на земята?”

“Точно така е, Исусе! Отец непременно би сторил това?”

“Виж тогава и познай, че сега от самия Пролом Синът се помоли на Отца с думите на Асафовия псалом. Тъй че думите на Сина станаха Плач на Духа. А ще послуша ли Отец думите на Сина Си?”

“О, Господи мой! Ако Отец слуша думите на слугите Си, пророците, то колко повече ще послуша думите на Пророка, Който е Собственият Му Син! Вярвам, Исусе! Вярвам и знаая, че точно сега Отец Те слуша и Ти отговаря!”

Исус се усмихна през сълзи на думите ми, а след това продължи да ми говори, като казваше:

“Нека тогава да бъде според вярата ти! Защото Отец Ми наистина отправи стъпките на Святия Дух към постоянните запустявания над земята. Затова тръгни след Мене и слушай следващите думи от псалома, с които Синът ще ти разкрие стъпките на Духа...”

В следващия миг, хванат от могъщата десница на Исус, аз полетях след Него, към тъмния облак на сатанинските мерзости. А докато летяхме към облака, Господ отново отвори свитъка, и Гласът Му започна да чете, като казваше:

“Противниците Ти реват сред местосъбранието Ти; поставиха своите знамена за знамения...”¹⁴

¹⁴ (Псалом 74:4)

Едва изговорил думите на този стих, Господ направи в самия тъмен облак на Вавилон да се яви едно осветено място. И там ми каза:

“Ето, че Святият Дух вече направи първата от стъпките Си към мерзостта, която докарва запустение. А ти Ми кажи какво сега е осветил и изобличил Моят Дух?”

Погледнах към самото осветено място в облака, когато забелязах църковно събрание, в което бяха издигнати човешки и национални знамена. Едни от знамената изглеждаха така, сякаш с тях се въздигаха и прославяха земните царства на земни царе, а други от знамената бяха по-скоро изява на частен или семеен бизнес. Но не това беше най-противно и шокиращо в самото видение от облака. Не! Понеже очите ми видяха Знамето на моя Небесен Отец, Йеова Нисий, Което беше поругано и стъпкано от човеците във видението. Те викаха “Алелуя” и развяваха своите си знамена. А с всяко “Алелуя” тъпчеха Божието Знаме. Всичко това ме накара да стисна ръката на Исус и да Му кажа:

“Ах, Господи мой! Не е ли твърде голямо това нечестие? И не са ли това човеци, обладани от демони, за да Ти стават противници? Защото сега очите ми виждат как Твоят Личен Пример е стъпкан от нозете им за сметка на едни други знамена, в които няма любов към Тебе и Отца, но към традициите и бизнеса на света...”

В отговор на думите ми Исус отговори, като казваше:

“Да, момчето Ми! Така е! И ето това е първото от най-мръсните дела на блудницата Вавилон, с което тя измами всичките народи и езици. Защото с нейното лъжеблаговестие тя измами човеците да въздигат собствените си примери и традиции, вместо Примера и Делото на Човешкия Син. А всичко това дойде, понеже човеците не пожелаха да умрат за себе си, та да изявяват Сина, но предпочетоха да умре Синът, за да изявяват себе си. И ето така църквите на Вавилон станаха познати на земята, според писаното:

“Противниците Ти реват сред местосъбранието Ти; поставиха своите знамена за знамения...”¹⁵

¹⁵ (Псалом 74:4)

Как мислиш? На какво би се обърнало Божието местосъбрание, когато Знамето на Йеова е стъпкано от човешки нозе и поругано от човешка гнусота?”

“О, Господи мой! Такова местосъбрание ще стане място на блудство. Публичен дом за оргии между човеци и демони...”

“А кой друг да царува в един публичен дом, ако не блудницата, която съблазнява всички с виното на разпаленото си блудстване? Но ето така ти виждаш първата от стъпките на Святия Дух към постоянните запустявания. Стъпка, с която Святият Дух днес вика от Божия Пролом към сърцата на всичките Божии чеда:

“Излезте от нея, люде Мои!

Излезте от публичния дом на блудницата, в който са въздигнати човешките знамена на традицията и църковните бизнеси, но е стъпкано и поругано Знамето на Божията Правда. Излезте от всяко място, където не се проповядва и живее Примерът Господен. Защото такова място е мерзост, която държи сърцата човешки в постоянно запустение!”

След тези Свои думи Господ направи видението в облака да угасне. И като отвори за втори път пергаментовия свитък, отново започна да чете от него. А този път Гласът Господен изрече думите:

“Познати станаха като човеци, които дигат брадва върху гъсти дървета...”¹⁶

И ето, че подобно на първия път, едно място в тъмния облак се освети. А тогава очите ми видяха неописуем ужас. Защото човеци, държащи брадви, гледаха със злоба на Божии чеда, чиито нозе бяха оприличени на корени. А самите корени на Божиите чеда стояха в Словото на Вечната и Свята Библия, разтворена под тях. И Божиите чеда, като раждаха плодовете на Божията Слава, караха човеците пред тях да скърцат със зъби и да размахват брадви. А тогава най-злите между тях вече си казваха един на друг:

“Докога да търпим тези дървета, които ни карат да се чувстваме безплодни и изобличени? Не! Ние няма да търпим изобличението им, нито

¹⁶ (Псалом 74:5)

ще раждаме плодовете им. Но непременно ще ги отсечем от Корен, за да не ни смущават...”

Така злите заблъскаха с брадвите си върху самите корени на дърветата. И Злото, по-силно от всякога, започна да прекъсва връзката между дърветата и корените, като правеше дърветата да започнат да изсъхват. Гледката беше не просто отвратителна, но дълбоко трагична и скръбна. Тя напълни очите ми със сълзи, а плачът ми се въздигна към Исус и аз Го запитах, казвайки:

“Боже мой! Докога Твоите чеда няма да разберат, нито да проумеят, че Вавилон не се покайва, нито някога ще се покае от блудствата си? Докога Твоите няма да разберат, че ако останат неотделени от блудницата, то рискуват да бъдат отрязани от корен с острите брадви на църковните чародеи и на врачки? Докога Божии дървета ще стоят на места, пълни с църковно отстъпление и дяволско настъпление?”

В отговор на плача ми Господ протегна ръка и избърса сълзите ми. А след това ми каза:

“Тая трагедия, която виждаш във видението, ще продължава дотогава, докогато Моите правят знак за равенство между вяра и вяроност, и между Христос и християнство. Защото мнозина и до днес са готови да стоят на някое място, само защото то наричало себе си църква.

Но църкви ли се разпнаха за вас, та да вярвате в тях, а не в Оня, Който ви призова? Църковни устава ли ви заповядах да пазите, или Моето Слово и Моят Пример? И ако някъде църкви са престанали да стоят в Словото Ми, като са станали блудници, водени от човешка измама и бесовски учения, то не разбирате ли, че такива са изгубили Корена и Потомъка Давидов? И ако всички църкви-блудници се събират във великата блудница, то да търпи ли Вавилон гъстите дървета, закрепени в Моето Слово и в Корена, та да раждат плодовете на Правдата? Няма ли дяволът скоро да амбицира врачките, чародеите, и всичките си сидонци, та да отсече дърветата от Корен?

Но ето затова Святият Дух дава на всички ви да видите тая втора стъпка към постоянното запустение. И на всичките Божии дървета Духът Господен казва:

Излезте от нея, люде Мои! Излезте от църквите на блудницата, които вярват сами в себе си, но нямат вяроност към Младоженеца! Излезте от църквите, в които има християнство, но Го няма Христос! Излезте от всички места, където някой се опитва да ви отсече от Корена и Потомъка Давидов, като не може да понася плодовете на сърцата ви! Защото този някой е самият дявол и Сатана, който пази блудницата си и от най-малката искрица на Святост и Божия Любов!”

След тези Свои думи Господ направи и това видение в облака да угасне. А двамата с Него продължихме да летим всред облака, когато забелязах как облакът на сатанинското засеняване се беше огънал и не можеше да пристъпи към мястото на Господния Хълм, понеже го спираше Святостта на Бога и Отца. Затова Исус ме попита:

“Какво забелязваш?”

“О, Исусе! Сега сърцето ми вижда Божия Свят Хълм, който облакът на Вавилон не може да отмести, нито да помрачи. Тъй че самото сатанинско засеняване се огъва, без да може да пристъпи към Святото присъствие на Бога и Отца...”

“Точно така е, момчето Ми. Облакът на Вавилон наистина не може помрачи Святия Хълм на Всемогъщия. Но ти сега виж какво ще освети Святият Дух, когато прочита следващите думи от Асафовия псалом...”

В следващия миг Исус отново вдигна свитъка пред очите Си и започна да чете от него. А тогава Гласът Господен изговори думите:

“И сега всичките Му ваяни изделия те събарят изведнъж с брадви и чукове. Предадоха на огън светилището Ти; оскверниха обиталището на Името Ти като го повалиха на земята.

Рекоха в сърцето си: Нека ги изтребим съвсем; изгориха всичките богослужебни домове по земята...”¹⁷

¹⁷ (Псалом 74:6-8)

Докато Исус прочиташе последните Си думи, Светлината на Духа отново освети едно твърде тъмно място в облака, което се огъваше от Святостта на Господния Хълм. А тогава сърцето ми видя въплъщението на всичката сатанинска ярост и злоба против делото на Небесния Отец. Защото в самото видение аз видях човеци, въоръжени с брадви и чукове. Застанали пред три изваяни Стълпа на Божията Святост, те бързаха да стоварят върху тях ударите на брадвите и чуковете, като крещяха:

“Нека унищожим тия изваяни Стълпове на Хълма, понеже пречат на вярата ни да спечелим целия свят. А когато ги строшим, нека предадем на огън това място, понеже ни отклонява от прицела на нашата вяра...”

Докато човеците стоварваха чуковете и брадвите си върху Стълповете, аз усетих твърде силна болка в сърцето си. Сякаш, че тия човеци удряха мен, а не Стълповете. А когато самите Стълпове се разцепиха и рухнаха, самото ми сърце се усети като разсечено на две. Това ме направи да изгубя дъх и да падна до моя Господ. А след това едвам да Му промълвя, казвайки:

“Какво ми сториха тия човеци, Боже? И какво сториха те на Сърцето на моя Небесен Баща?”

А тогава Исус ми каза:

“Тук ти виждаш най-голямото зло, което блудницата е сторила на Божиите обиталища на земята. Защото тук злите човеци счупиха Стълповете на Божия Храм, които са Съвършените изваяни камъни на Моя Бог и Отец. И сега ти казвам, че няма сърце, което да има чиста и Свята Вяра в Бога, а да не е изтръпнало от пораженията, които блудницата стори с примера на Божиите Стълпове, които са Авраам, Исаак и Яков. Защото когато строшиха Божиите изваяни Стълпове, църквите на блудницата предадоха на сатанински огън всички богослужебни домове по земята.

Как мислиш тогава? Не се ли пречупи Стълпът Авраам щом сатанинската измама започна да проповядва от амвоните за земен просперитет, когато всички трябваше да бъдете поучавани на Свята Жертва и Принос? Не се ли пречупи Стълпът Исаак, когато вместо да се качат на Хълма Мория, църквите предпочетоха да слязат в долините и да се кланят на тщеславните си идоли? Има ли още

защо да се чудиш, че името, с което Господ запечата служението ти на Божий пророк, предизвиква толкова омраза и отрицание всред църквите на Вавилон? И не се ли пречупи най-вече Стълпът Яков, та да няма ни един, който да вижда отвореното Небе при Ветил, нито да проповядва с Глас на Архангела и със звука на Божията Тръба?

Виж тогава отново огъня, на който бяха предадени всичките Божии домове на земята. И чуй как огънят свисти с пламъците на измамата в сърцата на човеците...”

След тези Свои думи Господ ме приближи още повече във видението, дадено от Святия Дух в облака на Вавилон. А тогава дочух самото свистене на дяволските огнени съблазни, които внушаваха на човеците, казвайки им:

“Богатството на Авраам, Исаак и Яков! Тия са трите стълпа на Божието благоволение! Бъди богата като Авраам, Исаак и Яков, църкво! Бъди благословена, като Авраам, Исаак и Яков, църкво! Бъди царица на земята и не се спирай пред нищо, докато не го постигнеш...”

Така, пламнали от дяволския огън, човеците във видението, въздигнаха три измамливи златни идола, наместо съборените Божии Стълпове. И самото Име на Небесния Отец, поругано и омърсено от пръст и пепел, беше затиснато от златните идоли, тъй че сърцето ми никак не издържа, и аз отвърнах погледа си, като казвах на Исус:

“Господи мой! Не затова ли блудницата стана най-богатата на земята – понеже прегърна земните измами на Сатана, а пък отхвърли Небесното благовестие на трите Божии Стълпа? Не затова ли търговците на Вавилон станаха големците на земята, понеже принизиха Свящото Име на Бог Отец? И от Небесен и Любящ Баща Го принизиха до земен господар и печеливш търговец? Та как биха живели тия изроди в Неговото Свято присъствие? Как биха нарекли Небесните жители свои братя, след като на земята всичките Божии чеда са им били не братя, но клиента?”

В отговор на развълнуваните ми думи Господ посочи към видението в облака, като ми казваше:

“Ето затова ти казах, че това е най-голямото зло, което блудницата стори на всички Божии домове по земята. Тя ги лиши от

Стълповете на Истинската Вяра. А там, където ги няма Стълповете на Вярата, непременно има златни идоли на мерзостта.

Затова, за сетен път Святият Дух ще посочи на всички вас тази трета стъпка към постоянното запустение. И на всички Божии чеда Гласът Господен ще каже:

Излезте от нея, люде Мои! Излезте от всички опожарени Божии домове, в които Огънят на Отца беше подменен с огъня на Молох. Защото в тия проклети места се люби света и всичко, що е в света. В тия проклети места никой няма да ви даде даром, като членове на Божието семейство и съграждани на светиите, но непременно ще бъдете клиенти пред сергиите на дявола. В тия проклети места бизнесът, търговията и користолюбието са станали последните Авраам, Исаак и Яков за човеците.

Там няма да намерите Хълм за Свят Принос и Жертва, но долина за бизнес и търговия! Там няма да намерите кладенци с жива вода, изкопани от Исаак за Истинската Вяра на Божиите чеда, но непременно ще намерите смолите на филистимците. Там няма да намерите Ветил, нито ще видите отворено Небе, но непременно ще попаднете в отворените челюсти на звяра, който поглъща всичката човешка наивност, всичката човешка глупост и всичкия човешки страх!

Излезте от нея, люде Мои! И намерете Истинския Хълм на Господ, който дяволът не е успял да потъмни и опожари. Защото там и до днес стоят Стълповете на Истинската Вяра!

Божият Призив към Стълпа Авраам! Божият Избор на Стълпа Исаак! Божието благоволение над Стълпа Яков!"

След тези последни думи на Духа, Господ посочи тъмния облак, като ми казваше:

"Тия са трите стъпки на Святия Дух, които днес разкрих пред сърцето ти. Стъпки, с които Бог бърза да ускори делото Си. Стъпки, с които искам да изведа всичките Си чеда от властта на блудницата. Но ако въпреки призива на Святия Дух човеците останат в блудницата и не желаят да излязат, то тогава над тях ще тегне

неизменимата съдба на следващите думи от този свитък, които сега ще прочета на сърцето ти...”

Исус отново отвори свитъка и започна да чете написаното. А тогава Гласът Господен изговори думите, които гласяха:

“Знамения да се извършат за нас не виждаме; няма вече пророк, нито има между нас някой да знае до кога ще се продължава това...” ¹⁸

Докато Господ прочиташе последните думи, пред очите ми стана нещо твърде страшно. Защото облакът на Вавилон потъмня твърде много и стана толкова черен, щото мислех, че наблюдавам смола. А тогава Исус каза:

“Ако Аз и Отец Ми извършихме толкова знамения с пророка Си, а църквите на Вавилон никак не ги забелязаха, то и занаятчиите не просто няма да видят знамения, но напълно ще ослепеят от смолата на дявола, която е учението на лъжепророка. И нека никой утре, в Деня на страшния Ми съд, да не застава пред очите Ми и да не казва, че Троицата е стояла със скръстени ръце при нашествието на блудницата. Защото десет години Царят на Сион вика от сърцето на слугата Си, а Господният Хълм Мория остава малочислен и самотен. Но Аз отново ще ви напомня думите на Духа Си, с които вече съм призовал последната Си пророческа Църква:

“Когато хората са многочислени, слава е за царя, а когато хората са малочислени, съсипване е за княза...” ¹⁹

И именно тия малочислени ще се съберат на Хълма Господен. И като вдигнат ръцете си в Пролома, ще извикат към Отца Ми с последните думи от този свитък в ръцете Ми:

“До кога, Боже, противникът ще укорява? До века ли врагът ще хули Името Ти? Защо теглиш назад ръката Си, да! десницата Ти? Изтегли я изсред пазвата Си и погуби ги...” ²⁰

Ето, казвам им:

Противникът ще укорява до определено време! И до определено време врагът ще хули Името Ми! Но Отец Ми непременно ще

¹⁸ (Псалом 74:9)

¹⁹ (Притчи 14:28)

²⁰ (Псалом 74:10-11)

изтегли Десницата Си изсред пазвата Си. И като простре Меча на яростния Си Гняв – скоро ще погуби блудницата в огън, язви, мор и разорение! Блажени тогава човеците, които своевременно са послушали Гласа на Святия Дух и са напуснали мерзостта, която докарва запустение!

Блажени човеците, които са приели свидетелството на Божия пророк! За да приемат отпосле и наградата, която им давам!

Аз, Господ и Бог на Моята Църква, изявих местата на постоянното запустение пред очите на слугата Си!”

2. МЪКАТА, ПЕЧАЛТА И ЯЗВИТЕ ВЪРХУ БЛУДНИЦАТА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако до днес си мислил, че има престъпления и беззакония, на които не се въздава, то аз те моля да освободиш сърцето си от тази измамлива помисъл. Защото високопоставените в тоя свят искат да убедят човешките сърца именно в това.

“Поклони се на княза на света и проблемите ти ще свършат!” – ето така звучи “благовестието” на сатанинските угодници.

Всъщност – Истината на Бога гласи друго, а именно:

Проблемите започват точно от мига, когато човек се поклони на дявола!

Защото поклонът не е просто навеждане на главата и падането на колене. Не! Той е обръщането и отварянето на сърцето към всички разрушителни и оскверняващи сърцето духове. Духове, които ще вършат подмолното си дело, докато човекът все още се възхищава на сатанинските подаръчета. Били те висок пост, скъп имот или разточителни развлечения и удоволствия. Ето така на дявола са се поклонили мнозина. И заблудата в поклона им е била такава, щото те са решили в сърцата си, че дяволът е самият Бог, а користите, които получават – естествен отзвук на вярата, която упражняват.

Едно от откровенията, които Исус разкри на сърцето ми преди години, беше фактът, че непростеният грях не се прекратява с акта на неговото извършване, но продължава да се развива и уголемява, докато се превърне в смърт. За това загатва и Апостол Яков, който пише в посланието си на всички ни:

“...а грехът, като се развие напълно ражда смърт...” ²¹

Нещо повече – Апостолът продължава с думите:

“Не се заблуждавайте, любезни мои братя...” ²²

Какво означаваше това предупреждение на Христовия слуга? И разбрали ли са всички сериозността на онова, което той е писал?

²¹ (Яков 1:15)

²² (Яков 1:16)

Истината е, че Яков предупреди всички ни, да не би да стигнем до там, щото грехът да ни направи като части от блудницата, а не от Църквата на Исус. Защото заблуда има там, където дяволът работи за блудницата. Ето така мнозина не просто продължиха да грешат и да остават с непростени грехове, но в пълна степен се заблудиха и обикнаха блудницата Вавилон. Те не разбраха, че поклонът, който дяволът иска от отделния човек, е част от големия поклон, който той получава от блудницата. Сам можеш да предполагаш, че греховете на блудницата вече са неизброими, като пясъчинките на морския пясък.

И ако пясъкът много тегли, то как ли теглят греховете на Вавилон?
Какво ще се случи, когато тези грехове се развият напълно?

Истината е, че точно тогава ще бъде мигът, когато Всемогъщият Бог ще удари духовната проститутка с всичките язви и наказания, които тя отдавна е заслужила. И ако всеки грях заслужава наказание, то сам си представи какво ще е наказанието на блудницата, след като тя веднъж вече се е лишила от Скъпоценната Кръв на Исус, която покрива греховете? Какво ще е наказанието за онези продажни пастири, които не издържаха изпитанието на Христос в пустинята, но се върнаха от пясъците със змии и скорпии в сърцата си? Какво ще е наказанието на онези измамни сатанински прелъстителни, които обикалят света с парите на дявола, като взимат части на Христа, за да ги правят части на блудница?

Истината е, че каквото и наказание да получат такива в телата си, то такова наказание бледнее пред истинската сила на страшните язви, които Отец им е приготвил за Деня на Гнева Си. Защото всяка болест в тялото ни е привременна, но Божиите проклетия над блудницата ще бъдат вечни. И ако болестта се развие напълно, за да доведе до физическа смърт, то язвите на Божия Гняв ще се отключат напълно едва след физическата смърт. А острите и сериозни предупреждения, записани в "Откровението", касаят духовни язви и въздаяния над сърцата на блудните, а не Божия ярост върху телата им.

Моля те да разбереш това!

Исус предупреждава всички ни, че с каквато мярка мерим, с такава ще ни се отмери. Тъй че ако си вършил зло против човешка плът, ще те

нападне зло в собствената ти плът. Но ако си вършил зло против човешките сърца и духове, то тогава язвите и наказанията ще са духовни.

Как мислиш, братко мой? Ако днес сърцата ни се свиват и ни болят поради яростното гонение на дявола, то как ли ще се чувстват сърцата на антихристите при изпълнението на Божия яростен гняв? Ако дяволът удря, то Бог не удря ли по-силно? Ако от стрелите на дявола боли, то как ли ще боли от онези огнени стрели, които Словото ни разкрива като "жупел"?

Причината да правя това дълго въведение в тази наистина болезнена тема, е да предпазя всичките си читатели от всякакво плътско разбиране на това, което ще постигне блудницата Вавилон. Защото някой справедливо би забелязал, че Юда Искариот продаде и предаде Спасителя за тридесет сребърника, а Господ дори не вдигна ръката Си да го удари за страшното му зло. Напротив – каза му:

"Приятелю, за каквото си дошъл, стори го..." ²³

Но едновременно с това предупреди:

"Човешкият Син отива, както е написано за Него; но горко на този човек, чрез когото Човешкият Син ще бъде предаден! Добре щеше да бъде за този човек, ако не бе се родил..." ²⁴

Всички ние се раждаме на тази земя. И искаме или не – се налага да познаем много злини в живота си. Но какво ли ще е това зло, тази язва, това страшно Божие наказание, при което би било по-добре човек да не се е раждал? Какво ли ще е това Божие въздаяние над блудницата, за да казва Апостол Петър за всичките ѝ чеда:

"Понеже, ако, след като са избягали от светските мръсотии чрез познаването на Господа и Спасителя Исуса Христа, те пак са се сплели в тях и остават победени, то последното им състояние е станало по-лошо от първото. Понеже по-добре би било за тях да не бяха познали пътя на правдата, отколкото след като са го познали, да се отвърнат от предадената на тях света заповед..." ²⁵

Ето така, в съгласие с думите на Апостола, сетнината на езичниците ще е далеч по-малко осъдителна, отколкото ще е за онези, които повярваха в

²³ (Матей 26:50)

²⁴ (Матей 26:24)

²⁵ (II Петрово 2:20-21)

Господ Исус Христос, само, за да се отрекат от Него. Затова и аз нека да ти предам думите, с които Исус ми разкри всичките язви и печал, на които Божият Гняв ще предаде блудницата. Ето какво ми каза Той:

“Аз виждам, че ти много години страдаш за Мене, понасяйки търпеливо всичката ярост и гонение, с които дяволът се противи на Словото, което ти давам. Но сега, като погледна на страданията ти, Аз ще ти засвидетелствам със Сърцето Си, че пак това е само една лека и привременна скръб.

Ще оспориш ли ти думите Ми? Ще кажеш ли, че си големият мъченик и страдалец, когато ти казвам, че игото Ми остава за тебе благо, а бремето Ми остава за тебе леко?”

Слушайки думите на моя Господ аз просто наведох главата си, понеже се почувствах изобличен. Изобличен от многото охкане и пъшкане, което моят Спасител е трябвало да слуша от устните ми. Ето защо Му отговорих, казвайки:

“Исусе! Ти знаеш какво казваш и аз вярвам на преценката Ти. По-скоро аз трябва да смърдя плътта си и да ѝ кажа, че е убивана с мярка, за да не отпадна, отколкото да заявя, че съм голям страдалец и мъченик. Но аз приемам Твоята Истина, Исусе! Истината, че докато духът е бодър, тялото е немощно. А твоят Апостол Павел не ни каза да се оплакваме с немощите си, но да се хвалим с тях. Затова приемам, че въпреки атаките от дявола и немощта на плътта ми, аз наистина преживявам една лека и привременна скръб...”

Господ се усмихна на думите ми и погали главата ми. А след това продължи да говори, като ми казваше:

“Обичай Святият Дух в сърцето си!

Обичай Тоя Небесен Дар, даден ти от Отца Ми!

Защото в Него е причината да кажа не само на теб, но и на всички Мои, че преживявате само една лека и привременна скръб. Понеже кой друг може да ви утеши и освежи, както ви утешава и освежава Духът на Отца Ми? Как мислиш тогава? Какво ѝ се пише на блудница, която ще изпита огъня на Божия гняв, без да има вода, с която да го потуши? И какво им се пише на богоотстъпници,

които ще бъдат нахранени с печал, без да има кой да ги утеши? Какво, най-сетне, ѝ се пише на църква, отстъпила от Името Ми и Завета Ми, когато молитвите ѝ рикошират в затвореното Небе, от което ваят огнените язви и жупел на Божия гняв?

Ето, казвам на всички Мои, че блудницата ще ридае твърде силно! По-силно от всички, които са били преди нея! Но риданието ѝ ще започне в оня миг, когато тя наистина разбере, че няма утешител. Затова нека сега да те въздигна горе при Мене. За да те подготвя да видиш мъката, печалта и язвите върху блудницата Вавилон..."

След тези Свои думи Исус ме прегърна, като ме въздигна със Себе Си. И ето, че очите ми отново виждаха Небесния Ерусалим, макар този път той да беше твърде много оживен. Защото едно неизброимо число от човечи се беше събрало при Реката на Живота, която бе по-пълноводна и прекрасна от когато и да било. Всичко това смая по чудесен начин сърцето ми, тъй че запитах Исус:

"Какво виждам, Господи мой? Защо сега Твоят град е така многолюден и тържествуващ? Защо Реката на Живота блести толкова празнично, а водите ѝ изглеждат по-пълноводни от всякога?"

В отговор на думите ми Исус посочи с ръка към множеството, като ми казваше:

"Има причина за всичко, което виждаш. Защото сега ти давам да видиш Небесния Ерусалим в оня миг, когато Святият Дух е грабнал Званите, Избраните и Верните и Сам Той се е въздигнал горе. Тъй че Реката на Живота е станала пълноводна, понеже Духът се е върнал на мястото, откъдето е дошъл на земята.

Ето, иди и приближи се до водите на Реката. И като стъпиш с нозете си в нея, изпитай със сърцето си радостта и щастието, които вече са отнети от лицето на земята..."

С вълнение се затичах към Реката на Живота, когато кристалните ѝ води изпълниха погледа на очите ми. А когато нозете ми стъпиха откъм единия ѝ бряг, то тогава сърцето ми отново усети онова прекрасно изпълване

и чудно докосване, с което се усетих жив повече от всякога. И аз извиках към моя Господ, казвайки:

“Боже мой! Един миг във водите на тая Река е като щастие и радост, които човек не може да събере във всичкия си живот на земята. Защото във водите на Духа всички ние се разтваряме в Любовта и Светлината на Отца, в нежността и красотата на Сион, в Съвършеното Му доверие и приятелство, в щастieto, че сме Вечни чеда на Вечен Баща...”

Докато говорех на Исус, Той се приближаваше към мене. А след това ми подаде ръка да изляза от Реката, като ми казваше:

“Разбираш ли сега какво е изгубила блудницата, когато е приела дял от погиващия свят на Сатана, а не Вечност в Небесния Ерусалим?”

Опитвах се да отговоря на Исус, но не можех. Защото цялата ми вяра и всичкият ми ум не искаше да приеме, че има човеци, които се отказват от Святия Дух и от Вечния Живот, който ни дава Отец. Ето защо, навел главата си пред Господа, аз едвам успях да Му кажа:

“Исусе! Не разбирам това и не мога да го приема за реално! Та как е възможно някой да е вкусил от великите дела на Духа, които ни въвеждат пред Тебе в Слава и тържество, а след това такъв да похули Завета Ти, Любовта Ти и това прекрасно Спасение, което ни даваш? Аз наистина трябва да приема, колкото и да ми е трудно, че блудницата не просто е зла, но е твърде глупава, понеже е лишена от Разум и Мъдрост...”

“Нещо повече, момчето Ми! Нещо повече! Тя е лишена от Святия Дух, от Духът на Истината и утешението. От Духът на Любовта и Светлината. А тая липса непременно ще се превърне във вакуум. И тоя вакуум, като засмуче сърцето ѝ, ще я предаде на неописуема печал. Затова нека сега да ти дам да видиш самите язви, с които Отец Ми ще въздаде на блудницата...”

След тези Свои думи Исус отново ме заведе до една от портите на града. И като я отвори, посочи напред, като ми казваше:

“Виж сега Пролома, защото той вече е заключен. И през него за последен път ще преминат само Моисей и Илия в един кратък миг, докато Отец Ми въздава на блудницата...”

Погледнах към Пролома и очите ми забелязаха, че той наистина беше заключен. Понеже там вече нямаше пророци и ходатаи. А това ме накара да попитам Господа:

“А сега, Исусе? Какво следва сега?”

В отговор Господ посочи към земята, като ми казваше:

“Сега следва истинското изпълнение на Божия Гняв, който се е трупал против нечестието на хора и демони. Защото онази войска от ангели на възмездието вече е слязла в земните места и силните на Отца Ми са запънали лъковете си за последната част от битката. Затова нека двамата с теб да слезем долу...”

Ето, че двамата с Исус полетяхме към земните места. А тогава очите ми видяха Божията войска на Небесното възмездие, чиито мощни ангели бяха обиколили във верига цялата земя. Чакайки знак отгоре, те бяха опънали лъковете си с огнени стрели. И огънят на всяка стрела изписваше в мрака думите на Исус против блудницата:

“Горко вам!”

А тая Божия войска не се наложи да чака твърде дълго, понеже от самите небеса се появи ангел, който беше провъзгласител на Божия Гняв. И този ангел, като простря огнен жезъл към земята, извика с твърде силен глас:

“Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица; защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудстване, и земните царе блудстваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош...”²⁶

Думите на провъзгласителя послужиха за сигнал на Божията войска. И точно тогава стотици милиони стрели полетяха по всичките кътчета на земята. По хълмове и долини, по градове и села, по реки и езера, по пътища и магистрали. А всяка от изстреляните стрели намираще онова сърце, съединено с блудницата, което беше станало предмет на Божия Гняв. Нещо повече – за втори път ангелът-провъзгласител извика от Небето, казвайки на Божията войска:

²⁶ (Откровение 18:2-3)

“Въздайте ѝ, както и тя е въздала, да! платете ѝ двойно според делата ѝ; с чашата, с която е черпила, почерпете я двойно. Колкото е прославила себе си и е живяла разкошно, толкоз мъки и печал ѝ дайте; защото казва в сърцето си: Седя като царица, не съм вдовица, и печал никак няма да видя. Затова в един ден ще дойдат язвите ѝ, мор, печал и глад, и тя ще изгори на огън; защото могъществен е Господ Бог, Който я съди...” ²⁷

След тези думи на провъзгласителя силните ангели от Божията войска извадиха мечове отсред светлите си ризници. И като ги простряха към земята, полетяха надолу. А в оня миг из цялата земя се вдигна ужасен писък. И ако стрелите на Божиите ангели поразяваха сърцата на блудните, то мечовете бързаха да строшат всичкото великолепие на благата им. Тъй че къщи и палати рухваха в един миг от земни трусове, предизвикани от мечовете на ангелите. И като пламваха, караха мнозина да сложат ръце на устните си и да викат:

“Горко, горко на тебе, велики граде Вавилоне, крепки граде, понеже в един час дойде съдбата ти!” ²⁸

А други човеци, бягащи всред дима на пазарища и сергии, държаха с ръце главите си, като викаха:

“Горко, горко, граде велики, облечен във висон, багреница и червено и украсен със злато, със скъпоценни камъни и с бисери; защото в един час запустя толкова богатство!” ²⁹

Докато гледах масовата агония и истерия, които вече се превръщаха в нескончаем ужас, Господ посочи надолу, като ми казваше:

“Нека сега да те заведе долу. За да видиш отблизо какви са язвите върху блудницата. Защото всеки от Божиите отстъпници е намерил онова, което е търсил и е получил онова, което е искал...”

Така Исус ме хвана и двамата с Него слязохме сред самите блудни човеци, които бяха предмет на Божия гняв. А тогава забелязах, че всяка от огнените стрели, изстреляни от Божии ангели, бе ранила не само сърцето на блудния човек, но и сърцето на нечестивия дух, който го е обладал. Тъй

²⁷ (Откровение 18:68)

²⁸ (Откровение 18:10)

²⁹ (Откровение 18:16-17)

че Божията стрела беше пронизала две сърца, като ги свързваше завинаги едно с друго. И самият огън от стрелата на Божия Гняв заповядваше на демона с Божия Глас, като му казваше:

“Тебе е търсил тоя човек, и тебе е намерил! Тебе е искал тоя човек, и тебе е получил. Затова бъди сега язва на сърцето му! Бъди непрестанен мор в помислите му, писък в ушите му, болка в сърцето му, огън в тялото му! Стани явен за сърцето, което ти е вярвало, както и Господ е станал явен за тия, които Го любя! Бъди онова разрушение, проклятие и ужас, каквото винаги си бил и престани да се криеш зад завесата на измамата...”

Едва сега разбирах що ще рече язва от Бога. Едва сега проумявах, че Отец е твърде Свят, за да докосва с ръцете Си нечистите телеса на блудницата. Но онези демони, поразени от огнените Му стрели, щяха да извършат всичко, което им заповядва Божият Гняв. Щяха да крещят с писък в ушите на блудните и да им казват, всеки на пленника си:

“Аз съм демон, който те мамеше, а сега ще те гризе цяла вечност! Аз съм измамният дух, който ти прие за Божий. Аз купих сърцето ти с парите и користите на господаря си. Аз ще те мачкам, аз ще те убивам, и аз ще бъда вечният ти смутител. И както никой не може да отдели Божия Дух от Божиите чеда, така никой няма да отдели моето от твоето сърце. Ти ми принадлежиш за вечността и докато огънят на Божия Гняв изгаря мене, тоя огън ще изгаря и тебе...”

Братко мой! Верни ми приятелю! Много язви са получавали човеците на този свят. От язва на дванадесетопръстника, до язви от кожни обриви и зарази. Но всички те се лекуват, нали? Помисли тогава за тази огнена язва, която Исус разкрива на мен, а аз описвам в тая книга за теб.

Ти знаеш ли що ще рече един нечист дух да стане видим и осезаем за сърцето, което е обладал? Ти знаеш ли що е в такъв миг човек да вика за избавление, но да няма? Или да търси утеха, но да не получи? Защо тогава днес мнозина търпят демоните на Вавилон в сърцата си? Именно затова, защото измамникът Сатана е заповядал на демоните си да стоят скрити в измамата на своето присъствие. А дали ще стоят скрити, когато огнените стрели на Бог Отец се забият в сърцата им? Дали кукумявките, бухалите,

прилепите и щраусите ще мируват и ще викат "Алелуя", когато огънят на Гнева нападне на самите тях? Не казва ли ангелът провъзгласител твърде силни и Свети думи за тези най-страшни Божи язви върху блудницата:

"Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица..."

Виждаш ли, че самото тяло на блудницата става като свърталище на всякакъв нечист дух, и като жилище на бесовете?

Представи си тогава воя на кукумявките в сърцата на чародейките!

Представи си също воят на бухалите в сърцата на лъжепророците!

Представи си най-сетне пищенето на орлите в сърцата на гордите, и писъкът на ястребите и прилепите в сърцата на сребролюбивите...

Това наистина беше най-страшната язва, която Исус показваше пред очите ми. Нещо повече – с твърде строг и ревнив Глас Господ ми проговори, като казваше:

"Ето така, момчето Ми, ти вече разбираш, че Божият Гняв се трупа за едно определено време, когато ще е късно за всеки, който бъде прицел на Божиите язви. Затова ви казвам:

Копнейте да бъдете наказани и ударени сега!

Да бъдете изобличени днес, в тоя час и в тая минута, когато четете Моите Свети пророчески послания. Защото Господ никога не удря своеволно никое от Своите чедата! Той удря демона, който ги е мамил и прелъстявал, за да го накаже и изгони своевременно от човешкото сърце! А на чедата Си дава поука от кратковременно страдание, което принася мирен плод. Но в оня ден, когато Отец Ми въздаде на блудницата, самата язва ще е такава, щото чедата й ще се запознаят лично, в самите си сърца, с демоните, които са ги лъгали и прелъстявали. А огънят от Божиите стрели върху тези демони, (който е същинският жупел) ще бъде твърде страшен, за да не стане и присъствието им язва за оня, който ги има.

Точно тогава ще дойдат мъките и печалта на блудницата. Защото отстъпилите напразно ще държат една Библия в ръцете си, от която няма да излезе Дух, за да ги освободи, нито Утешител, та

да ги утеши. Затова Аз, Господ и Бог на Моята Църква, пророкувам сетнината на блудницата, като ѝ казвам:

Мор, печал и глад върху тебе, дъщерьо Халдейска! Мор от всичките ти демони върху сърцата на всичките ти блудни! Печал и мъка от всичкото ти страдание, заради печалта и мъката, на която обрече последните Ми чеда на земята! Страх, ужас и безкраен гняв върху тебе, блуднице от земята Сенаар! Защото Отец Ми ще ти въздаде приживе, но язвите си ще носиш вечно – в езерото на погибелта, където червеят ти няма да умре, и огънят ти няма да угасне! Божия свещена ярост и пламенно наказание върху тебе, съблазнителна търговке! Защото всеки сребърник в пазвата ти, който си получила от продажбата на Мене и Моето, ще бъде като жупел на вечно въздаяние върху проклетите ти ръце, с които си купувала и продавала, когато е трябвало да изкупваш със сълзи и да раздаваш с благодарение!

Ти ще изгориш на огън! Защото могъществен е Господ, Който те съди за всичкото ти разпалено блудстване! За златната ти чаша събрала семето и гнусотиите на дявола! За разголените ти бедра и ненаситно влагалище, с което погълна всичките чужди на Божията Любов! За гнусното ти сърце, което надмина в мерзостта си сърцата на древните безумци!

Аз, Господ Исус Христос, изрекох тия Мои думи против тебе с двуострия Меч, Който излиза от устата Ми! Времето на язвите ти иде, и Свещеният Гняв на Отца Ми скоро ще те разори и съсипе!”

3. МЕРЗОСТТА НА ВАВИЛОНСКАТА ТЪРГОВИЯ

(ВИДЕНИЕ ЗА КЪРВЯЩАТА РАНА НА БОЖИЕТО СЪРЦЕ)

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако ти кажа, че сърцето ми е разтърсено от предишното видение, аз бих те излъгал. Защото с това видение Господ не просто ме разтърси, но ме съкруши напълно. И аз, за първи път в живота си, проумях колко съдба е скрита в Божието послание:

“Излезте от нея, люде Мои! За да не участвате в греховете ѝ, и да не споделяте язвите ѝ!” ³⁰

Забележи тук глагола “споделям”. Ти знаеш ли какво е споделянето?

Това е, когато приемаш нещо поне с още един, освен тебе. Защото именно тогава има споделяне. Така непременно разбираш, че когато Бог ни предупреждава, че язвите на блудницата ще бъдат споделени, то Той има на предвид именно това, че Гневът Му ще изпитат не само хората, но и демоните, които са ги обладавали и мамили.

Аз ще те помоля да си спомниш за оня страдалец в Гадаринската земя, който живееше в гробищата и всеки ден се изпосичаше с камъни.

Знаеш ли какъв му беше проблемът?

Именно такъв, че той беше споделил живота си с легион от нечисти бесове. Тези бесове крещяха в душата му, разяждаха сърцето му, побъркваха ума му, подлудяваха тялото му. Всъщност – този страдалец, записан в Евангелието, беше въплъщение именно на язвата, която един ден ще постигне всички нечестиви.

Какво тогава да правим ние днес? И как да се обхождаме с Вечното и Свято Слово, дадено ни от Отца на светлините?

Истината е, че Бог е Свят и пречист. И в Неговото присъствие няма да се намери нито един, който да е пуснал в сърцето си пораженията на блудницата Вавилон, както и всичките ѝ мерзости.

Беше време в живота ми, когато не исках да забележа тези поражения. Беше време, когато си заповядвах да мисля, че Христос царува във всички

³⁰ (Откровение 18:4)

църкви, а конференциите и събранията са огледала на Неговата Слава. Но цялата тази илюзия рухна като пясъчен дворец, настигнат от морска вълна. И когато Господ ме вдигна в Светилището Си, за да ми говори от Сърцето Си, то тогава разбрах, че съм направил най-съдбоносната крачка в живота си.

Крачката – да вярвам в Него, а не в платения наемник, който ми говори за Него! Крачката – да слушам Него, а не платения проповедник, който ми проповядва за Него! Крачката – да се стремя с цялото си сърце към Божието Свято присъствие и никога повече да не правя компромис с чистотата на Неговото Слово!

Точно тогава, когато направих тази крачка, аз взех бич от ръката на моя Господ. За да го развъртя с всичката ревност в сърцето си против търговците в Храма. Против оня най-проклет и долен разбойнически вертеп, който ограби силата на Небесното благовестие и превърна хиляди църкви в места за църковен и семеен бизнес.

Както можеш да се досетиш, търговците не напуснаха Храма. Нещо повече – те насъскаха и надъхаха стотици и хиляди измамени човеци против делото, което Исус ми е заповядал да върша. И като останаха скрити зад измамата на нечистите си съвести, обявиха ме за антихрист, който върши разцепления и подкопава църквите. Аз благодаря на моя Господ за тази най-сладка и чудесна привилегия – да бъда наречен антихрист от онази блудница, която от векове наред не спира половия си акт със самия дявол. Нещо повече – ако Апостол Павел ни предупреди, че в много църкви ще има **“друг дух, друг Исус и друго благовестие”**, то всички противници на **“другия Исус”** непременно ще бъдат като антихристи в очите на блудницата. Понеже с помазание и Божия ревност те смушават половото ѝ сношение с нечестивия.

Защо ти говоря за всичко това в тази глава?

Именно затова, защото всичкото богатство и просперитет на блудницата Вавилон са дошли от търгуване с Божиите Свети неща. А открай време една от най-мръсните и проклетни думи в човешкото битие, е думата “търговия”.

Тази дума не слиза отгоре! Тя не е родена в Сърцето на Бога, но в сърцето на дявола! При все, че търговията е станала кръвоносната система

на целия свят, пак ти казвам, че това е една от най-проклетите думи в човешкото битие.

Когато Исус слезе от Небето на земята, за да проповядва за идещото Небесно Царство, Той посочи на всички, които искат да наследят това Царство, че в него няма място за търговия и търговци. Нещо повече – Исус изля от Небето обещаният Утешител, Святият Дух, Духът на Истината и Любовта. Духът, Който ни донесе така жадуваната Божия Благодат. Духът, с Който Отец и Син започнаха да дават на всичкото Божие домочадие от благата на Небесното Царство.

Божия Благодат, братко мой! Именно Благодат, а не търговия!

Защото Бог даде, а не продаде Единородния Си Син за Спасението на света. А можеше ли проклетият дявол да гледа как Отец дава и сърцето му да не се свива? Можеше ли падналият княз на мрака да изтърве човешкото битие от своя контрол, без да се противи на Христовото Спасение и Божия Благодат?

Разбира се, че не! Ето затова той си създаде блудницата. За да има един фалшив и проклет модел, с който да съблазнява и поглъща всички, които обичат света и всичко, що е в света.

“Аз не ви давам, както светът дава!” – ни каза Спасителят. И като вдигна ръката Си, посочи нагоре.

Нагоре! Далеч от низките човешки страсти, където сърцето може да се наслаждава на всичката безусловна Божия Любов. Нагоре! В Царството на Съвършенството и Красотата, където има Един, Чието Име е Баща!

А кой баща би поискал портмонето на детето си, за да му даде от хляба и виното? Кой баща би сложил цена на любовта си, с която обича плодовете на чреслата си? Кой баща би искал синовете му да го възприемат за търговец, който не дава нищо, без синовете му да си платят с пари?

“Аз не ви давам, както светът дава!” – ни казва Исус. Но има една блудница Вавилон, една проклета духовна проститутка, която с всичката си вяра не е стигала по-далеч от леглото на дявола. И когато е приемала във влагалището си силните тласъци на дяволското засеняване, тя вече е решила в себе си, че ще бъде търговка, понеже и любовникът ѝ е търговец. А който търгува с Божиите Свети неща, прави така, че печели възхищението

и благоволения на самия дявол. Чудно ли е тогава, че Словото ти говори за една блудница, която с търговия е постигнала безмерен разкош?

“...защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудстване, и земните царе блудстваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош...”³¹

Ти би ли искал да живееш в разкош, когато цената за неговото получаване преминава през блудство със самия дявол? Ти би ли искал нов дом, нов автомобил и екскурзии по целия свят, когато чековата книжка за тяхното постигане е поръсена с мазното семе на лукавия? И ако все пак се решиш на това безумие, както са се решили хиляди по хиляди, то с тях ли ще утешаваш мисълта за сетнината си? Знаеш ли, че за тези десет години ушите ми се наслушаха на най-проклетите и глупави размишления, с които човечите се опитваха да станат адвокати на блудницата.

Едни от тях казваха:

“Няма проблеми да продаваме Божието помазание и свързаните с него книги и материали! Ето, Бени Хин и Робъртс Лиардън ги продават по цял свят и така станаха милионери! Ето, всичките служители на Америка са търговци и Бог няма нищо против тях!”

Кой ви излъга, че Бог няма нищо против тях, след като те имат толкова много против Благодатното Му Сърце? Дали Бени Хин и Робъртс Лиардън са били въздигани в Божието Светилище и в Съвета на Божиите Светии, за да съизмерят гнусните си църковни бизнеси с вярата на Яков и Петър, на Павел и Йоан? И докога хиляди по хиляди ще гледат мерзостта на земни търговци, а не на Начинателя и Усъвършителя на нашата вяра? Защото Исус не каза на никой Свой служител да обръща вярата си в сребролюбие и Божията Благодат в бизнес и търговия. Друго каза Той:

“Давайте, и ще ви се дава! Добра мярка, натъпкана, стърсена и препълнена ще ви се връща в пазвите!”

Но ако Господ заповядва **“Давай”**, дяволът нашепва: “Продавай!”

Тъй че даващите непременно ще се съберат при Него, а продаващите – при дявола. Понеже всеки служи на своя си господар.

³¹ (Откровение 18:3)

Тук аз искам да продължа с непосредственото видение, което Господ Исус разкри пред очите ми. Защото Той отново бе до мен, като ми казваше:

“Имай огнена ревност! Онази ревност, с която запалих сърцето ти преди седем години, а пламъците ѝ продължават да пламтят в теб и досега. Защото ти казвам, че измежду многото беззакония, които блудницата стори против Святостта на Моя Бог, най-голямото остава беззаконието на търговията. Понеже с това беззаконие дяволът хвърли позор и петно върху Моето благовестие. И с това беззаконие мнозина запечатаха съдбите си като най-отявлени антихристи и чеда на лукавия. Затова сега ще те въздигна горе при Мен. И ще дам на сърцето ти да види първом Съвета на Божиите Светии, а след това и злото, което блудницата стори на Сърцето Ми...”

След последните Си думи Господ въздигна духа ми със Себе Си, а очите ми отново виждаха Небесния Му град. Там Исус тръгна към Божия Дворец на Святостта, а аз Го последвах. И ето, че накрая Господ вече отваряше вратата на самия Дворец, като ми казваше:

“Нека сега да те въведа всред великите в Божието Царство. За да видиш отблизо Съвета на Божиите Светии и всичката Слава на Отца Ми...”

Едва изговорил думите Си към сърцето ми, Господ тръгна напред, като се приближи до врата от нежен планински кристал. И щом я отвори, Той отново ми каза:

“Влез, Стефане! И седни на мястото, което ти посочвам...”

С вълнение пристъпих в Съвета на Божиите Светии, когато сърцето ми забеляза огромна и продълговата маса от прозрачно злато, край която бяха насядали стотици Божии хора. Някои от тях духът ми разпозна, а други – не. Но ето, че Господ ми посочи празен стол, като ми даде знак да седна на него. А тогава Той се отправи към другия край на масата, който беше покрит от Светлина и Огън. И ето, че Исус влезе в Светлината и Огъня, а Гласът Му се извиси всред Съвета, като казваше:

“Мъдри и смирени на Отца Ми! Яжте от Хляба на Завета Ми, и пийте от Виното Ми! И нека се услади на сърцата ви Медът на Мъдростта, с които ви благославям!”

В следващия миг от самото Божие присъствие на Исус излязоха Небесни лъчи, с които Господ докосваше сърцата на всичките Си Светии. Така Той докосна и моето. А тогава в самите лъчи се появи Хлябът и Виното на Господния Завет, както и Медът на Мъдростта, положен в златна паничка. И аз, като гледах на всичките Божи Светии, които протегнаха ръцете си към Хляба, Виното и Меда, сторих същото. А в сърцето ми прошепна самият Свят Дух, като ми казваше:

“Яж и пий! За да разбереш защо Господ те е призовал в Съвета на Своите Светии! И така да приемеш поука...”

Протегнах ръка, за да отчупя от Хляба, когато забелязах с учудване, че ръката ми не можеше да откъсне парчето, което исках, но едва няколко трохички. Реших да опитам с Виното, като надигнах златната чаша пред устните си. Но при все, че се опитвах да изпия голяма глътка, пак в устата ми се намериха само няколко капчици. Същото се повтори с Меда, понеже успях да загреба съвсем мъничко от него. Това искрено ме разочарова, понеже Божиите Светии край мен ядяха твърде свободно. Тъй че зальците Хляб им бяха големи, а същото беше и с глътките от Вино и с Меда на Мъдростта. И докато отново се опитвах да взема от Хляба, Виното и Меда, Господ излезе от Светлината и Огъня, като се приближи до мен. А след това ме докосна с благодатните пръсти на ръцете Си, като ми казваше:

“Има още много да извършиш за Мене, момчето Ми. За да добиеш Святата привилегия да бъдеш в Съвета на Божиите Светии. А сега забеляза ли, че докато другите ядяха зальци от Хляба, ти ядеше трохи? Забеляза ли, че докато те пиеха глътки от Виното и Меда, ти успя да изпиеш капчици?”

“Да, Господи мой!” – отвърнах аз със свито сърце. А след това дръзнах да Го попитам:

“Но защо другите Светии ядяха зальци от Хляба, а аз трохи? Защо те пиеха глътки от Виното и Меда, а аз капчици?”

Отговорът на моя Господ беше страшен, но твърде истинен:

“Даването, Стефане! Всичко е в даването! Трябва много повече да даваш, отколкото си давал. Защото в Съвета на Божиите Светии, всеки поглъща толкова Хляб, пие толкова Вино и яде толкова Мед, колкото е раздал на ближните си на земята! Сега разбираш ли, че ако ти десет години даваш даром Божиите блага на братята и сестрите си, а Бог все още те намира за недостатъчен в Съвета Му, то това е още една причина да продължиш да се подвизаваш за Моето Царство?

Защото в Съвета на Божиите Светии не влизат всички. Има велики в Божието Царство, но има и най-малки. А Моето насърчение за теб е да продължиш да даваш, понеже животът и служението ти за Мен все още продължават. И ти все още не си свършил цялото си поприще и не си изпълнил целия божествен план. Сега разбираш ли защо ядеше трохички от Хляба и пиеше капчици от Виното и Меда?”

“Да, Исусе! Разбирам, че много Те обичам и ще продължа да давам всичкия Хляб, всичкото Вино и всичкия Мед, които Ти Си ми дал с Благостта и Милостта Си. За да имам прекрасната привилегия един ден да седна в Съвета на Твоите светии и да не се срамувам от малкото даване на сърцето си...”

В отговор на думите ми Исус се усмихна и ме погали. А след това започна да ми говори, като казваше:

“Ако между тия, които дават, има подвизаване, за да влязат през стеснената порта на Божия Свят критерий, то какво ли им се пише на тия, които продават?

И ако Аз, Който дадох чрез тебе сто пророчески книги на Моята Невяста, все още те намирам недостатъчен за Съвета Си, то какво им се пише на търговци и престъпници, които през целия си живот не са дали даром дори една трошица от Небесния Хляб, и една капчица от Виното и Меда? Ще се намерят ли те в Божието Царство? Ще седнат ли в Съвета на Божиите Светии, за да царуват с Мене във Вечността? И знаеш ли ти какво в действителност е Злото, което търговците сториха на Сърцето Ми?

Нека да ти го покажа, момчето Ми. За да видиш с очите си най-уродливото падение, на което е способна една блудница...”

В следващия миг Исус разгърна мантията Си пред мене, а очите ми видяха ужасна кървава рана върху Сърцето Му. И с Глас на преголяма Скръб Господ ми проговори, като казваше:

“Аз и Отец едно сме. Затова гледай Сърцето на Сина и мисли за Сърцето на Отца. Защото тази рана на Сърцето Ми беше злото, сторено Ми от търговците на Вавилон. Затова Аз сега ще сляза с тебе в Пролома. И ще простра ръцете Си към земята, за да я нахраня с Хляба, Виното и Меда Си. А ти гледай! И като гледаш, запиши онова, което виждаш, на книга...”

След тези Свои думи Исус ме изведе от Божия Съвет на светиите и от самия Дворец на Божията Святост, тъй че двамата с Него отново стояхме пред една от портите на Града. Така Господ я отвори. И като ме прегърна със силните Си ръце, заведе сърцето ми до Пролома. Тогава Той се отдели от мене и в следващия миг беше озарен от Небесна Светлина. И ето, че ръцете Му, държащи Хляб, Вино и Мед, се протегнаха към земята. А Гласът Му проехтя из Пролома, тъй че Исус казваше:

“Вземете благата Ми, люде Мои! Вземете, яжте Хляб и пийте Вино! Без пари и без заплащане! Защото Отец Ми ви люби и Аз ви любя!”

Дочули Гласа на Господ, към ръцете Му се приближиха хиляди човеци. Но преди да бяха взели и трошица от Хляба, и капчица от Виното и Меда, те бяха изблъскани грубо от земни търговци. Самите търговци, като взеха Хляба, Виното и Меда, закрепяха на гладните и жадните, като им казваха:

“Господ ни прати да Му вземем Хляба, Виното и Меда, а след това да ви го продадем! Такъв е редът, Божи чедо! Такива са доктрините, понеже имаме бизнес, благословен лично от Него! Наредете се на опашка и нека всеки клиент да си чака реда. Които са клиенти за Божия Хляб, нека минат отсам. Които са клиенти за Виното и Мъдростта, нека минат оттам. Вадете парите и нека търговията да започне сега...”

Гледайки страшното беззаконие, вършено от търговците, аз извиках от самия Пролом:

“Спрете се, престъпници! Защо превръщаше Божиите чеда в клиенти? Защо ги лишавате от Небесната Благодат? Защо наранявате Сърцето на Бога? Няmate ли вие деца в семействата си, на които давате даром? Защо тогава не давате Хляба, Виното и Меда така, както ги дава Исус от Небето на всичките Божии чеда?”

В отговор на думите ми един от търговците размахна гневно пръст към Пролома, като ми казваше:

“Млъквай, смутителю на църковния бизнес! Господ да те отсеке, понеже ни пречиш да придобием богатството на Авраам!”

Обърнах се към моя Господ, а очите ми видяха как Сърцето Му кърви. И всеки сребърник, който някое от Божиите чеда пуцаше в кесията на търговците долу, се забиваше като страшна болка в Сърцето на Моя Бог и Цар. Това ме накара да протегна ръцете си към Него в Пролома и с плач да Му кажа:

“Исусе мой! Богатството на блудницата е спечелено с толкова много нечестие. Защото арогантните й търговци са сложили ръка на Хляба, Виното и Меда Ти. Те са превърнали Божиите чеда в клиенти, Божията Благодат – в търговия, Божията Любов – в дрънкане на сребърници. И защо им е богатството на Авраам, когато нямат сърцето на Авраам? Те са проклети, Господи мой! Отсечи ги, отмахни ги, въздай им!”

В отговор, с всичката болка на кървящото Си Сърце, Господ проговори от Пролома, като ми казваше:

“Аз вече съм ги проклетел! Аз съм вече съм ги отсякъл! Аз вече съм ги отмахнал завинаги отпред Лицето Си! И Аз съм, Който ще им въздам! Защото идва денят на пълното запустение на Вавилонското богатство. Ден, когато върху блудницата ще се сбъдне писаното:

“И земните търговци плачат и жалеят за нея, защото никой вече не купува стоките им, стоки от злато и сребро, скъпоценни камъни и бисери, от висон и багреница, коприна и червено; и всякакво благоуханно дърво и всякакви изделия от слонова кост и всякакви изделия от скъпоценно дърво и от мед; от желязо и от мрамор; и канела, аромати, тамян, миро и ливан; вино и дървено масло; чисто брашно и пшеница; добитък и овце; коне, колесници и

роби; и човешки души. Овощията, за които душата ти копнееше, изчезнаха от тебе, и всичко изящно и разкошно загина от тебе, и няма вече да се намерят. Търгуващите с тия неща, които се обогатиха от нея, ще застанат отдалеч поради страх от мъките ѝ, ще плачат и ще жалеят, казвайки: Горко, горко, граде велики, облечен във висон, багреница и червено и украсен със злато, със скъпоценни камъни и с бисери; защото в един час запустя толкова богатство!”³²

Колко Божии чеда не се посвениха да ходят из пазарището на Вавилон и да купуват онова, което Небесният им Баща даваше даром от Небето? Колко Божии чеда не се посвениха да плащат за златото, среброто и скъпоценните камъни, които бяха изява на Божието благородство и чистота? Колко Божии чеда не се посвениха да плащат за висона, багреницата и коприната, които бяха изява на Божията Вечна Правда? Колко Божии чеда не се посвениха да плащат за канелата и ароматите, за тамяна, мирото и ливана? За виното и маслото, за чистото брашно и пшеница? И не бяха ли те всичките духовни благословения, които Отец Ми ви дава в Небесни места? Колко Божии чеда не се посвениха да плащат на коне и колесници, които се превърнаха в най-мощните търговски служения на Вавилон?

Но ето затова, от самия Пролом, Господ вика към всичките Си чеда! За да видят кървящото Му Сърце и злото, което блудницата стори на Неговата Съвършена Любов и на Неговите Небесни дарове!

Излезте от нея, люде Мои! Излезте от пазара на Вавилон, на който се крепи разточителния разкош и великолепие на блудницата! Отречете се от всички църковни търговци, понеже сърцата им не са записани в Книгата на Живота, но в осъдителната книга на Божия яростен гняв.

Излезте от нея, люде Мои! И знайте от вашия Господ, че нищо в света на лукавия не е такова, каквото изглежда, че е. Защото търговските служения на блудницата, имащи власт, просперитет и

³² (Откровение 18:11-17)

величие, днес са измамили и съблазнили много сърца и души. Сърца и души, които никога не са познали Сърцето на Моя Небесен Отец. Сърца и души, съблазнени от сергии и много пари. Сърца и души, за които Божията Благодат е празно нещо, а проляната Кръв на Завета – достойна за презрение и потъпкване.

Ето, всички писатели-търговци похулиха Святия Дух още в мига, когато сложиха цена на първата от книгите си. И Сатана позлати служенията им и издателствата им, за да мами и съблазнява Моята Църква. Но Аз ви казвам отново и отново:

Недейте си събира съкровища на земята с несправедна търговия и дух на сребролюбие. Но събирайте си съкровища на небесата. Защото гдето е съкровището на човека, там ще бъде и сърцето му.

Излезте от нея, люде Мои! Отречете се от блудницата, понеже телесата ѝ скоро ще загният, за да бъдат дял на червеи, предадени на огън и жупел! Отречете се от сергиите, на които гледате онова, което се купува с пари! И знайте от Мене, че който извади пари, за да плати с тях за Небесния Хляб, Вино и Мед, то такъв повторно пробужда Сърцето Ми. Защото се е поклонил на мерзостта, която докарва запустение, а не на Святостта, която ви учи да бъдете даващи и любящи!

Ето, Сърцето Ми кърви!

А колцина от вас са силни да сложат мехлем на раната Ми?"

4. СЪДЪТ, С КОЙТО НИЕ БЯХМЕ ОСЪДЕНИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз зная, че във всяко вярно и чисто сърце Господ може да намери мехлем за кървящата рана на Сърцето Си. Защото да покроем с мехлем раната на Исус ще рече да се възпротивим с цялото си сърце на мерзостта, която докара до запустение всички църкви на Вавилон.

Господ ревнува за нас! Господ копнее за онова поколение на здравина и тотална конфронтация с Вавилон. Без значение кой какво ще мисли за нас! Без значение как ще ни нарекат угодниците на дявола! Без значение с какви думи и ужасни епитети ще ни опозорят Вавилонските проповедници. Защото тяхното време е днес и сега, за да изчезнат завинаги утре и отпосле. Тяхното време е днес, братко мой! А след като е днес, то се пригответи да пострадаш, ако искаш да съхраниш сърцето си невинно и непорочно пред Господ Исус Христос.

Но какво ще рече да пострадаш?

Какво ще рече да станеш прицел на яростта на блудницата?

Спомни си думите на Исус:

“Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил. Ако бяхте от света, светът щеше да люби своето; а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази. Помнете думата, която ви казах, слугата не е по-горен от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако са опазили Моето учение, и вашето ще пазят. Но всичко това ще ви сторят поради Моето име, защото не познават Онзи, Който Ме е пратил...” ³³

Помисли върху тези Свети думи на Исус, братко мой! Вникни с цялото си сърце в тях. Защото кой от търговците на Вавилон познава Сърцето на Бог Отец, за да разбере, че Небесният ни Баща люби всичките Си чеда с Пламенна и Огнена Любов? Любов, която не търпи човешката пресметливост, сребролюбие и егоизъм. И ако Исус гониха, то няма ли и нас да гонят? Ако Него мразеха, то няма ли и нас да мразят?

³³ (Йоан 15:18-21)

Ето тук искам да разбереш, че във всяка омраза и гонение има кулминация. За нашия Господ тя се изпълни чрез думите на пророка, който казва:

“Той беше угнетяван, но смири Себе Си, и не отвори устата Си; както агне водено на клане, и както овца, която пред стригачите си не издава глас, така Той не отвори устата Си. Чрез угнетителен съд биде грабнат; а кой от Неговия род разсъждаваше, че биде отсечен отсрещ земята на живите поради престъплението на Моите люде, върху които трябваше да падне ударът?” ³⁴

И ако угнетителният съд дойде в Живота на Исус, то няма ли да дойде и в нашия живот, след като сме приели да вървим по Пътя Му и да изявяваме Примера Му?

Истината е, че именно угнетителните съдилища на Вавилон се явяват най-огненото изпитание за вярата в Бога. И вяра, преминала през огъня на това изпитание, се превръща във Вярност.

Нека да поговоря още малко върху това. За зъл, жесток и лукав владетел като дявола, човешкото покорство е задължителен факт от неговото демонично управление. Така му се покоряваха безропотните евреи по времето на Анна и Кайафа. Така и днес му се покоряват бездушните овце, напълнили църквите на Вавилон. Те няма да гъкнат, когато видят как пасторът им се обогатява с поклони към Мамон. Те няма да гъкнат, когато видят онеправданата вдовица и лишено от блага сираче, чиито нужди са били презрени за сметка на пастирските дечица, които смучат църковните блага, докато се дипломират в някой американски развъдник на змии и скорпии. Те няма да гъкнат дори и ако видят как собствения им лидер пробожда Сърцето на Исус с копието на Римския дух. Да, но някой все пак трябва да гъкне. И не просто да гъкне, но да изкрещи с всичка сила. И не просто да изкрещи, но да стане и заплюе в лицето оня проклет наемник, който отвежда Господното стадо в запустение. А когато това се случи, то тогава угнетителният съд вече е пристигнал. И съдиите му – страхливи човечета с малки души и големи претенции – ще извадят на бюрата си жалките си човешки уставчета и доктрини. За да изгонят от Вавилон оня,

³⁴ (Исайя 53:7-8)

който смущава нечистите им съвести. Искам да знаеш, братко мой, че няма по-щастлива и прекрасна развръзка в човешката съдба от тая:

Блудницата Вавилон да те отлъчи от гнусното си тяло чрез угнетителния съд на своите пастири, дякони, презвитери и прочие. За тази прекрасна развръзка на човешката съдба "Откровението" казва:

"И всеки корабоначалник, всеки пътник по море, моряците и всички, които се препитават от морето, застанаха отдалеч, и викаха, като гледаха дима от неговото изгаряне, казвайки: Кой град приличаше на великия град? И посипаха пръст на главите си и викаха с плач и жалеене, като думаха: Горко, горко на великия град, в който всички, които имаха кораби по морето, се обогатиха от скъпоценностите му; защото в един час запустя! Веселете се за него, небеса и вие светии, вие апостоли и пророци, защото съда, с който вие бяхте осъдени, Бог отсъди над него..."³⁵

Виждаш ли как Словото говори за Вавилонски съд, с който блудницата е осъждала всичките Божии Светии, Апостоли и пророци, които са заявявали против нейното блудство и беззаконие? И в този случай, след като вече си бил осъден, Бог не ти казва да плачеш и да се окайваш, но да се веселиш.

Аз никога няма да забравя как Исус ми подари моя верен съработник и приятел. Защото той заяви против мерзостите на Вавилон и моментално бе осъден на угнетителен съд. И в тоя съд земен пастир с още по-земно коремче анатемоса моя брат. Обяви го за антихрист и дори публично го оплака за "отпадането" му от Бога.

О, нечестиви пастире! Кога ти проля кръвта си за моя брат, за да я отнемаш от сърцето му? Кога Господ ти даде тога и жезъл на съдия, за да раздаваш правосъдие? Кога седна отдясно на Бога и Отца, та да простираш ръката си и да отсъждаш кой е спасен и кой – отпаднал?

Аз не преставам да благодаря на Бога за вярността, с която укрепил служението ми и сърцето ми. Но точно сега искам всичките ми братя и сестри да знаят, че:

От Вавилон можете да излезете само с угнетителен съд!

³⁵ (Откровение 18:17-20)

Блудницата няма да ви пусне доброволно, нито ще се зарадва на решението ви да живеете живот без компромиси и мръсотия. Ето защо на всички ни е нужна Светлината на Исус, Неговото Лично окуражаване и насърчение.

А Той отново беше до мен и започна да ми говори, като казваше:

“Дошъл е оня съдбоносен миг за всичките Ми чеда, когато трябва да преминете през огъня на човешката и демонична ярост. През този огън преминаха пророците Ми. През този огън преминаха Апостолите Ми. През този огън са преминавали всички искрени и чисти Божии чеда. От Седрах, Мисах и Авденаго до Петър, Павел и Йоан. А най-страшната изява на дяволския огън всякога е бил угнетителният съд. Съд, в който Доброто се нарича Зло, а Злото – Добро. Съд, в който Светлината се обявява за тъмнина, а тъмнината – за Светлина. Сам можеш да предполагаеш какво би коствало на всеки от Моите да премине през огъня на подобно угнетение. Но ако Аз преминах, то и всеки от Моите ще премине. Затова нека отново да те въздигна в Пролома. За да видиш как се реализира угнетителният съд на блудницата в това последно време...”

След тези последни думи Господ ме хвана със силните Си ръце, като ме въздигна в Пролома. И ето, че от Светлината на Пролома аз вече гледах към земята. А тогава очите ми забелязаха Господния Хълм, а под него – място с твърде силен огън. Самият огън беше така разпален, щото да сплашва всеки, който би тръгнал към Хълма. Нещо повече – от огъня надолу пространството беше във властта на абсолютната тъмнина и мрак. Това ме накара да попитам Исус:

“Господи мой! Какво ми даваш да видя?”

А Исус ми отговори:

“Аз ти давам да видиш как блудницата спира Божиите чеда, за да не се възкачат на Хълма. И този огън, който нейните служители са разпалили, служи за сплашване на всеки, който би дръзнал да излезе и да се отдели от нея...”

“А да разбирам ли, Исусе, че преминаването през този огън е без алтернатива?”

“Точно така Ме разберирай! И Аз сега нека да те приближа до самия огън. Защото има да видиш три проявления на угнетителния съд на блудницата, с които тя е твърде успешна...”

След последните Си думи Господ наистина приближи сърцето ми до самия огън под Хълма. А тогава видях, че огънят буквално приличаше на онази пещ, която Навуходоносор разпали при полето Дура. И ето, че Исус отново ми проговори, като казваше:

“Забележи сега как две от чедата Ми ще се опитат да преминат през пещта. Те вече са били погнусени в сърцата си от блудницата. И затова ще пристъпят в самата пещ...”

Погледнах към огнената пещ, когато очите ми съзряха двамата човеци. Те наистина влязоха в пещта. Но тогава пред сърцата им се появи огнен меч. И този меч, като се развъртя, прободеше с острието си сърцата и на двамата. И ето, че първият се обърна към втория, като му казваше:

“Какво вършим с тебе, братко? Трябваше ли да постъпваме така?”

А вторият му отговори:

“Вършим това, което е достойно. Напускаме властта на блудницата, от която толкова много се погнусихме...”

Думите му не удовлетворириха първия и затова той каза:

“Аз вече съжалявам, че сторих това. Понеже ние трябва да се покоряваме на духовните авторитети. А кой друг да е авторитет, ако не е нашия пастир?”

Думите на първия накараха втория да му отговори:

“Аз не мисля, че съм спрял да се покорявам на духовните авторитети. Защото има един Авторитет, Който любя, на Когото се прекланям и Когото следвам. И това е моят Небесен Пастир. А Сам Той проговори в сърцето ми относно тая блудница и ми заповяда, казвайки:

“Излез от нея, чедо Мое!”...

Но и тези думи не се харесаха на първия. Нещо повече. Ударено от меча, сърцето му беше пламнало със самия огън на пещта. Затова той каза на втория:

“Господ ми е казал да се покорявам на властите, които са над мен. Ето защо да продължа с тебе си е чисто безумие. Съветвам те да се върнеш...”

Но вторият, като гледаше през самите пламъци към Господния Хълм, повдигна главата си, като казваше на първия:

“Не мога да те послушам, братко! Затова ще продължа напред. И в мига, когато изляза от тая пещ, зная, че Господ ще утеши сърцето ми относно злото, което ми сториха тия лъжливи авторитети...”

Така двамата човеци наистина се разделиха. Първият се върна назад, в мрака и тъмнината, а вторият, като преодоля няколкократно атаки на огнения меч, излезе от пещта и се отправи към Хълма Господен. И ето, че Исус докосна с ръка главата ми, като ми казваше:

“Иди и предай на всичките Ми братя и сестри, че първото от трите огнени проявления на угнетителния Вавилонски съд, е съдът на авторитетите. Това е осъждение от огнен меч, което иска да съкруши и прободне сърцето, което е решило да излезе от блудницата. С тоя меч блудницата налага върху сърцата страх от авторитетите на нейните продажни пастири и църковни лидери. Всеки, който се огъне от тоя меч, презира Мене, Отца Ми и Святия Дух, и сам осъжда сърцето си с апостолските стихове:

“С цена сте били купени; не ставайте роби на човеци...”³⁶

Но Аз ще напомня на всичките Божии чеда и строго ще им заповядам, казвайки:

Ако някой няма в сърцето си Святия Дух и Божията безусловна Любов, за да дава живота си за Божието стадо, то самото оставане под властта на подобен авторитет е бунт против Бога и доброволно съгласие с блудницата. Самото оставане под властта на подобен човек е триумф на страха от високопоставените. А с такъв страх човек не може да премине през угнетителен съд, нито да се нарече победител над Вавилон. Но ти виж сега и второто от огнените проявления на угнетителния съд...”

Отново гледах към огнената пещ, когато забелязах как отново двама човеци понечиха да преминат през пламъците. Но едва тръгнали, те бяха атакувани с огнени въжета. Тъй че всяко от въжетата се стегна като

³⁶ (I Коринтяни 7:23)

примка около вратовете на човечите. И ето, че и този път първият реагира, като казваше:

“Братко, ние нарушихме църковния устав. И сега се усещам твърде недоктринален. Нещо ме дърпа, за да се върна в църквата, от която излязох!”

А вторият, като хвана огнената примка с ръцете си и вече я разкъсваше, каза на първия:

“Може да съм нарушил църковния устав, но Законът на моя Господ и Бог стои непоклатим в сърцето ми. Защо ми е да следвам човешки доктрини, след като вярата, с която напуснах блудницата, никак не ме осъжда? Не казва ли Апостолът на всички ни:

“Възлюбени, ако нашето сърце не ни осъжда, имаме дръзновение спрямо Бога: и каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим това що е угодно пред Него...”³⁷

А първият, който все повече се задушаваше от огнената примка на врата си и не правеше нищо, за да се освободи от нея, извика с жален глас към втория:

“Остави сърцето си, братко! Помисли колко доктрини нарушихме. Не трябваше ли да сме покорни, послушни, кротки? Какъв пример даваме ние сега, а?”

Чул думите му, вторият хвърли разкъсаното въже в самите пламъци. И с глас на голяма ревност и смелост му отговори, казвайки:

“Плюя на всички църковни доктрини, както и църковните ни лидери плюха на Господа и се поругаха с Примера Му! Късам всички клаузи на църковните уставы и човешки наредби, защото реших да слушам Закона на Животворящия Дух в сърцето си, който ме освобождава от блудницата...”

И този път човечите се разделиха. Защото първият беше издърпан от въжето с огнената примка, а вторият излезе от пещта и стъпи на Пътя към Хълма. А тогава Господ отново ми проговори, като казваше:

“Някога Аз вървах по планините и хълмовете на Галилея. И едни Ме следваха, за да получат думи на Вечен Живот, а други си стояха в мрака на синагогите. Същото е и днес. Защото същите

³⁷ (I Йоаново 3:21-22)

книжници със същия противен дух в сърцата си станаха бариера за онези, които искат да Ме следват. Създали човешките си устави и доктрини, те наистина станаха много по-проклети от бащите си. **Защото възцариха Ахаав и Езавел на амвоните си. За да владеят с измама, и да манипулират с лукавство.**

Но ако някой иска да Ме последва, то такъв нека да знае, че **Господ не обитава в човешки устави и религиозни доктрини. Господ стои на Хълма Си. И онези, които чуят Гласа Му, ще разкъсат огнените примки на доктринерството. Защото именно то е второто проявление на угнетителния съд.**

Но ти сега виж и третото проявление на съда. Защото то е най-болезненото...”

Отново гледах към огнената пещ, когато забелязах как в нея се появиха двама човеци. А тогава към тях полетяха стотици огнени стрели, които се забиваха в гърбовете им, ръцете им, главите им и нозете им. И ето, че първият просто се свлече в пещта, като казваше на втория:

“Братко мой! Защо ни нарекоха антихристи? Защо с такава ярост ни намразиха? Та какво зло им сторихме, за да летят към нас обидните им думи и жестоки укори?”

А вторият, който се задържаше изправен, му отговори, казвайки:

“Не ни ли призова Господ с пророческото Си Слово? Не каза ли Той на сърцата ни:

“Излезте от нея, люде Мои!”

Как искаш да реагира блудница, ако не с ярост и омраза?”

Думите на втория никак не утешиха първия. И той, като държеше с ръка прободените си меса, отново му каза:

“Защо говориш така? Не помниш ли, че имаше време, когато всички се обичахме? Не бяхме омразни на никой и имахме прекрасно общение. Защо е сега тази внезапна промяна?”

А първият, стоейки все така изправен, му отговори, казвайки:

“Помниш ли думите на Исус, друже? Помниш ли как на един еврейски празник Той каза на братята Си:

“Моето време още не е дошло; а вашето време винаги е готово. Вас светът не може да мрази; а Мене мрази, защото Аз заявявам за него, че делата му са нечестиви...”³⁸

Не бяхме ли ние мълчаливи свидетели на всичките мерзости, които извършиха лидерите на църквата? Не бяхме ли мълчаливи свидетели на търговията в Храма, на политиката и лицеприятието, на несправедното забогатяване на малцина от даренията и десетъците на мнозина? Не беше ли това светът на лукавия, влязъл в Божия дом?

Докато мълчахме, светът ни обичаше. Но когато заявихме, че делата му са нечестиви, то тогава и светът ни намрази. Не е ли така, братко мой? Не е ли такава истината, от която сега се опитваш да бягаш?”

В отговор първият с още по-жален глас извика:

“Не е наша работа да оправяме църквата, братко! Бог Си има хора за това дело!”

Тук вторият с още по-категоричен глас каза:

“Ако Бог имаше хора, с които да доведе блудницата до покаяние, то Той не би извикал от Небето към сърцата ни:

“Излезте от нея, люде Мои!”

И сега какво чакаш? Изправи се и превъзмогни над всичките стрели, за да отидем на Хълма, където Исус ни чака?”

Първият повече не можеше никак да слуша думите на втория. И като посочи с ръка към мрака, каза на втория:

“Аз ще се върна и ще се разкая пред братята и сестрите си. Пък да става каквото ще. А теб не те разбирам и те съжалявам, понеже не виждам къде ще отидеш и как ще оцелееш без да ходиш на църква...”

Ето, че двамата човеци се разделиха. И първият се върна в тъмнината и мрака, от които беше дошъл. А вторият със сетни сили превъзмогна, като излезе от пещта и стъпи на Хълма. А тогава Господ с развълнуван Глас ми каза:

“Това е третото проявление на угнетителния Вавилонски съд. Най-болезненото, най-страшното, най-непоносимото. Защото точно с това ужасно проявление блудницата кара всичките си жертви да

³⁸ (Йоан 7:6-7)

изстрелят с устните си стрелите на всяка ярост, омраза, хула и укоряване.

Но Аз казвам на всички ви, че когато превъзмогнете съда на авторитетите, съда на доктринерството и съда на пълната омраза и отрицание, то тогава вече сте стъпили на Пътя към Хълма. И не отчаяние и скръб, но Небесна радост и щастие ще бликнат в сърцата ви. Защото сте напуснали мрака и тъмнината, ужаса и проклятието, мерзостта и измамата. За да намерите Моята Вярност, Сила и водителство. Защото няма Божие чедо, което да е напуснало блудницата и да е било оставено.

Няма да ви оставя! Няма да ви забравя! Няма да ви предам!

Защото кой цар оставя победителите си без слава! Кой цар забравя верните, които го любяат? Кой цар предава тия, които не го предават в дни на угнетение и страшно гонение? Аз не съм този цар! Такъв е само любовникът на блудницата, който пресушава младостта на силните и усърдието на безумните.

Ето, явих ви съда, през който ще преминат всички, които Ме любяат! Но непременно идва денят, когато съдът, с който Вавилон ви осъди, Аз ще отсъдя над него. И като посоча безумните му пастири, и платените му проповедници, скоро ще им кажа:

Огненият Меч на Моя Бог и Отец ще ви пониже и ще съсипе великолепието ви! Понеже с огнени мечове сте пронизвали сърцата на чистите и верните! Огнените въжета на ада ще ви завлекат в дълбините! Понеже с огнени въжета сте слагали примка на Божиите Светии! Огнени стрели ще понижат сърцата ви с Божии язви! Понеже с огнени стрели сте мразили, хулили и презирали Моите свидетели на земята! Аз, Господ и Бог пророкувах това с двуострия Меч, който излиза от устата Ми!”

5. СТРЕМИТЕЛНОТО ТРЪШВАНЕ НА ВАВИЛОН

Братко мой! Верни ми приятелю!

Аз зная, че краят на тази религиозна и покварена система, наречена Вавилон, вече е дошъл. Защото все повече хора ще проглеждат и ще се отърсват от мерзостта, страха и религиозния контрол. За да излязат от блудницата и да извикат на висок глас, че делата ѝ са твърде нечестиви.

Още преди две хиляди години нашият Господ Исус Христос беше видял съблазнителната мерзост, която докарва до пълно запустение. Още преди две хиляди години Той прегърна едно детенце. И като го постави всред учениците Си, предупреди ги с думите:

“Истина ви казвам; ако се не обърнете като дечицата, никак няма да влезете в небесното царство. И тъй, който смири себе си като това детенце, той е по-голям в небесното царство. И който приеме едно такова детенце в Мое име, Мене приема. А който съблазни едно от тия малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачеше на врата му един воденичен камък, и да потънеше в морските дълбочини. Горко на света поради съблазните, защото е неизбежно да дойдат съблазните; но горко на онзи човек, чрез когото съблазънта дохожда!” ³⁹

Сам виждаш, че Исус даде на всички ни единствено възможното състояние, при което Небесното Царство остава отворено за сърцата ни. И това е смирението и обръщането ни като дечица. Но едновременно с това Господ предупреди, че ако някой съблазни едно от най-малките Му дечица, то на такъв би било по-добре да му се окачи един воденичен камък и с него да потъне в морските дълбочини. Всъщност, Исус наистина знаеше, че ще дойде това време на съблазни. Време, когато Вавилон ще измами всички, които не искат да бъдат малки, нито смирени.

Някога, когато четях това предупреждение на Спасителя, аз никак не го разбирах. Струваше ми се пресилено, че един съблазнител заслужава подобна съдба. Нещо повече – гледайки многото Вавилонски съблазнители в църквите – аз никак не виждах да им бъде окачан воденичен камък на

³⁹ (Матей 18:3-7)

шията, а след това да бъдат бутнати, за да потънат в морските дълбочини. Това ми носеше много скръб и депресия. И аз, паднал на колене пред моя Господ, неведнъж Го питах:

“Какво става, Исусе? Защо не въздаваш на съблазнителите? Защо всички те не потънат в морските дълбочини, та да бъдат опазени чедата Ти?”

Можел ли съм да зная, че докато викам към Господа, очите ми са били слепи? Можел ли съм да предполагам, че в тези думи на Спасителя има огромна духовна дълбочина?

Отговорът дойде по-късно. Той дойде тогава, когато Исус ме вдигна в Светилището, за да ми говори лично и да освети много от думите Си в сърцето ми. И днес, когато Той ме е въздигнал в Пролома, за да гледам на сетнината на блудницата Вавилон, аз вече зная тайната на евангелските стихове и ще ти я споделя тук.

А сега нека ти предам думите на Исус, с които Той реши да ми покаже стремителното тръшване на Вавилон. Ето какво ми каза Той:

“Аз отново ще въздигна сърцето ти в Пролома. Защото искам да покажа на всичките Си братя и сестри що значеха думите, които говорех на учениците Си, когато поставих пред тях малкото детенце. Понеже думите Ми стоят и до днес. И ако някога те бяха само предупреждение:

“Неизбежно е да дойдат съблазните...”

То днес те ще се превърнат в страшно осъждение:

“Но горко на оня, чрез когото съблазънта дохожда...”

Тъй че за Моите Верни люде, които искат да приемат Моето предупреждение и да избегнат осъждението, да не остане друго, освен да се смирят като дечица. Кажете Ми тогава:

Как твоят Господ ти показва Смирението, което трябва да имаш?”

“О, Исусе! Ти ми го показва като потъване. Понеже преди няколко години в книгата за **“Облакът над Сионовата дъщеря”** Ти ме загърна с Твоето наметало, а след това в много други видения и откровения ми даваше да видя, че оня, който е смирен, непременно потъва...”

“Точно така е, момчето Ми. Смирението наистина е потъване. Но ти сега помисли върху думите Ми, които изрекох на учениците

Си, когато прегърнах онова детенце. Не те ли учудва онова, което им казах? Не те ли учудва, че за Вавилонския съблазнител има една съдба и тя е да му се окачи камък на шията и така той да потъне в морските дълбочини. Как може онези, които са Ми угодни, да потъват, а едновременно с това и тия, които са Ми противни, един ден също да потънат? Понеже такава е съдбата, която съм обещал за всички съблазнители...”

Думите на Исус бяха заредени с такава дълбочина, щото ме накараха да млъкна и да не мога да Му отговоря. Но Той, като настояваше да Му отговоря, отново ме попита:

“Помисли върху това къде са днес съблазнителите! На дъното или във височините?”

“О, Исусе! Та духът на Антихрист е направил всичките съблазнители да бъдат високопоставени. Днес те са по върховете на религиозната йерархия. С много пари, с много власт, с много връзки...”

“А къде са днес смирените Ми? Къде са тия, с чието страдание и молитви Отец Ми изкупва Сионовите пленници?”

“Господи мой! Всичките Ти смирени са на дъното. Защото там, на дъното, се плаща цената за духовното издигане. Та нали Сам Ти ми показва, че когато пророк Елисей хвърли дръвцето в река Йордан, то дръвцето потъна, а желязото изплува?

Ето защо всичките Ти смирени плащат тежка цена, за да бъдеш Ти издигнат в сърцата на човеците, които не са Те познавали...”

“Значи, както сам се убеждаваш, реалностите са обърнати. Тези, които трябва да са върха, сега са на дъното. А онези, които трябва да потънат на дъното, сега са на върха. Така ли е?”

Можех ли да кажа на Исус, че не е така, след като думите Му бяха толкова светли и правдиви. Разбира се, че не! Ето защо Му отговорих:

“Така е, Господи! И аз не зная докога ще продължава това изпитание за Твоите верни слуги...”

Тук Исус ми отговори:

“Изпитанието ще продължи до оня момент, в който се сбъдне писаното за Вавилон:

“И един силен ангел взе един камък голям като воденичен, та го хвърли в морето и рече: Така стремително ще бъде тръшнат Вавилон, великият град, и няма вече да се намери...”⁴⁰

Забелязваш ли, че писаното е в бъдеще време?

Понеже се казва – “ще бъде тръшнат”, а не че вече е бил тръшнат. Помисли тогава, че след като Господ все още не е тръшнал Вавилон, то той все още продължава да бъде съблазън.

А каква е самата съблазън?”

“О, Исусе! Съблазънта е такава, щото, гледайки на високопоставените, мнозина ще поискат да бъдат богати като тях, властни като тях, силни като тях. Понеже тези, които са поставени на високо, се забелязват повече от онези, които са потънали на дълбоко...”

Господ се усмихна на последните ми думи. А след това посочи с ръка към Пролома, като ми казваше:

“Сега разбираш ли, че на всички Мои е нужна Светлина?

Не каква да е светлина, но Светлината от Светкавичния Меч, който Отец Ми Всемогъщият дава в ръцете на Своите ходатаи и пророци. Защото всички трябва да видите, че ако и да са изречени преди две хиляди години, думите Ми против съблазнителите стоят и няма да преминат. И на онези, които съблазняват, непременно ще им се окачи камък, за да потънат в морските дълбочини. Тъй че гордите ще потънат, а смирените ще се издигнат, ако и до днес смирените да са потънали, а гордите да са издигнати.

Затова нека те въздигна в Пролома. За да видиш всичко с очите си и да го запишеш в тази най-свята и радикална книга, с която Аз призовавам цялата Си Църква...”

След последните Си думи Господ ме хвана със силните Си ръце, като ме въздигна нагоре. И ето, че аз се намерих с Него в Светлината на Пролома. А тогава Той ми заповяда, казвайки:

“Простри Светкавичния Меч надолу, към земята. За да видиш знамението, което Отец Ми ще разкрие пред очите ти...”

⁴⁰ (Откровение 18:21)

Послушал Исус, аз прострях Меча надолу. И ето, че от Меча излязоха лъчи, подобни на пътека, която стигаше до морските вълни. А тогава моят Господ се преобрази пред очите ми, като се превърна на Камък. И Самият Камък вече ми казваше:

“Аз ще слеза по тази пътека. За да отида долу. И не просто долу, но далече по-долу. А след това ще призова всички Мои слуги с връзки на Вечна Любов. За да Ме последват. Тъй че където съм Аз, да бъдат и Моите...”

След тези последни думи Камъкът се търкули по пътеката, като набра голяма скорост. А накрая просто се бухна във вълните на морето и изчезна от погледа ми. Не зная дали минута или час останах без присъствието на Исус в Пролома. Но накрая, като не издържах, паднах на коленете си и призовах Отца, като Му казвах:

“Отче мой! Дай ми да последвам Исус, Когото любя с цялото си сърце! Покажи ми пътя към мястото, където Той отиде. Защото искам гдето е Той, да бъда и аз...”

В отговор на думите ми Сам Отец проговори от височините над Пролома, като ми казваше:

“Слез по светлата пътека, която направиха лъчите на Меча Ми. За да видиш връзките, с които Исус те е възлюбил...”

С огромно вълнение започнах да слизам по пътеката. И ето, че когато нозете ми се намираха над самите морски вълни, аз видях над тях да се показват светли възжета, блестящи като Слънцето. Те ме канеха да ги хвана, тъй че не устоях и хванах едно в ръката си. А тогава самото възже се уви около сърцето ми и аз чух Гласа Господен от самите дълбини:

“Слез долу при Мене! В бездната на смирението. Защото сега е времето да потъваш...”

Хванал възжето, аз започнах да се спускам при моя Господ. И колкото повече се спусках, толкова по-тежко ставаше налягането и натискът над мен. Така почувствах, че за втори път преживявам видение, което Господ вече ми беше давал. Защото в последните метри преди да Го достигна, Камъкът от Сион ме издърпа при Себе Си. А след това ми каза:

“Когато стоиш тук долу, при Мене, тогава смиряваш душата си до смърт. Даже до смърт на кръст. Защото Аз ти давам Собственото Си Сърце. За да бъдеш слуга и да понасяш цялата тежест на Моето Спасение. И ето, момчето Ми. Сега ти си долу, до Камъка от Сион. Но знай от Мене, че както има Камък от Сион, така има и камък на Вавилон. Както има Канара на Вечното Спасение, така има и скала на вечното осъждане. А ти знаеш ли коя е тази скала, която Словото Ми нарече “Тир”?”

“О, Исусе! Това е духът на Мамон. Духът на сребролюбие и светското богатство...”

“Помисли тогава къде е сега духът на Мамон? Къде е тази скала, сиреч, този камък, създаден да съблазнява?”

“О, Исусе! Ако Ти днес Си Камъкът, който е в дълбочините, то Мамон е камъкът във височините...”

Господ се разсмя на думите ми, а след това отново ми каза:

“Точно така е. Мамон наистина е камъкът на Вавилон. Камък, който в този момент се намира във височините. И ако Камъкът на Сион има въжета и връзки на Вечна Любов, с които да призове Своите при Себе Си, то няма ли и камъкът на Вавилон да има връзки, с които да съблазнява своите...”

“О, Господи мой! Разбира се, че Мамон ще има такива връзки и въжета!”

“Нека тогава отново да те възвърна в Пролома. За да видиш продължението на видението, което ти разкривам...”

След тези Свои думи Господ се преобрази от самия Камък. И като ме хвана, въздигна ме с огромна сила нагоре, тъй че самите морски води се отдръпнаха встрани докато летяхме с Него. Така очите ми отново видяха Пролома под Небесния Ерусалим. А когато ние се спряхме, Исус отново ми заповяда, казвайки:

“Простри Светкавичния Меч към облака на Вавилон. За да видиш знамението, което ще се открие пред очите ти...”

Послушал Исус, аз прострях Меча към облака. А тогава в най-мрачната му част се отвори осветено пространство. И ето, че очите ми видяха златния дух на Мамон във времето на най-голямата му сила. Той стоеше в

облака, като държеше в ръцете си дебело златно въже, което по-надолу се разплиташе на хиляди и милиони въжета. А докато златният дух опъваше края на въжето към себе си, изневиделица пред него застана Сатана. И като посочи надолу към земята, вече му казваше:

“Съблазън искам! Съблазън, съблазън, съблазън! Бъди ми онази древна скала от Тир! Онзи древен и велик Тирски цар, на чийто натиск човеците не могат да устоят...”

След думите на дявола, пространството пред Мамон се вкамени, тъй че очите ми наблюдаваха твърде голям камък. Но ако за мен той беше твърде голям, то за дявола не беше. И Сатана, недоволен от резултата, изкрещя:

“Стани още по-тежък, още по-тежък! Да не е името ми Сатана, ако целият облак на Вавилон не обърна на камък! Цялото Вавилонско царство ще обърна на скала и ще го предам в ръката ти. Защото никой друг дух не може да съблазнява така, както съблазняваш ти. Затова твоите търговци ще направя големците на земята...”

След последните думи на Сатана целият Вавилонски облак стана каменен. И дяволът, покорявайки всичките си началства и власти на духа на Мамон, отново изкрещя, казвайки:

“Дърпай ги, Мамоне! Дърпай въжетата, понеже жетвата ни е твърде голяма. Понеже всички заедно се съблазниха, и идват при тебе, за да ги издигнеш нависоко. Дърпай, Мамоне! Защото докато има човешки егоизъм, човешко предателство и човешко сребролюбие, тоя Вавилон ще бъде като воденичен камък, който смила житото на Йеова...”

С ужас погледнах надолу от вкаменилия се облак, когато очите ми видяха милиони човечи, чиито шии бяха вързани от въжетата на Мамон. Вкопчили се в златните му въжета, те се надигаха нагоре, като викаха с всичкото си възхищение:

“Алелуя, Господи! Ние сме твоят просперитет! Ние сме твоята златна църква във висините!”

Думите им караха Сатана да лети край тях и да размахва крилата си с огромно удоволствие. А аз, като не издържах на гледката, обърнах се към моя Господ, като Му казвах:

“Исусе! Толкова ли много са заблудените човеци? Толкова ли много са съблазнените? Толкова ли много са човеците, които искат златен дял на земята, а не Вечен Живот в Небесния Ерусалим...”

В отговор Господ ми отговори, като казваше:

“Преди две хиляди години Аз изговорих думи, които дълго време не се сбъдваха. Защото обещах на всички съблазнители съдба, която гласи:

“А който съблазни едно от тия малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачеше на врата му един воденичен камък, и да потънеше в морските дълбочини...”⁴¹

И ето, казвам на всичките Си братя и сестри, че демоничното учение на финансовия просперитет беше най-голямата съблазън на дявола. Съблазън, която погуби милиони сърца и души. Защото с тая съблазън в сърцата си безумните завързаха шиите си със златните въжета на Мамон. Без да разберат, нито да проумеят, че това тяхно безумие ги подготви за действителното изпълнение на Моето проклятие. Но виж сега, Църкво Моя, сетнината им. Защото това е сетнината на цялото сатанинско царство и на всичките църковни богаташи и търговци, които дяволът позлати и превърна в съблазнители...”

В следващия миг, обърнал се към Небето, Господ извика с гръмотевичен Глас, като казваше:

“Нека се яви ангелът на Божието възмездие. И като хване тоя съблазняващ камък, нека стремително го тръшне долу. За да потъне в морските дълбочини заедно с тия, които го възлюбиха и вързаха шиите си с въжетата му...”

След думите на Исус мястото на Пролома просветля твърде силно. И ето, че на Небето се появи силен Божий ангел. И той, като се поклони на Исус в Пролома, каза Му:

“Верни и истинни са думите Ти, Царю на Царете и Господи на господарите! Защото е време Твоите на дъното, да се възкачат

⁴¹ (Матей 18:6)

нависоко като царе и господари, а тия царе и господари във високото, да паднат на дъното...”

След тези свои думи Божият ангел се приближи до вкаменения облак. И като простря ръцете си към него, стана така, че от самите му пръсти излязоха Божии светкавици. И тия светкавици, като обвиха Вавилонския камък в блестяща мрежа, тръшнаха го със сила, която поразяваше всичките ми представи. Защото за по-малко от секунда нечестивата каменна скала бухна в морето, вдигайки километрични стълпове от вода, и вълни като планински хълмове. А тогава ангелът за втори път каза:

“Така стремително Всемогъщият тръшва Вавилонския камък. И няма вече да се намери...”

А в същото това време всички ония Вавилонски богаташи и търговци полетяха след камъка, когато бяха направили като основа на църквите си и като бог на живота си. И от онова море, където падаше камъкът на съблазънта, се издигна Камъкът на Святостта. А заедно с Него се въздигнаха и онези, които Той беше възлюбил с връзки на Вечна Любов и те също Го бяха възлюбили. И докато възхитата ми изпълваше сърцето ми, а вълнението ми оставяше без дъх устните ми, Господ отново ми проговори, като казваше:

“Иди и кажи на Моята Църква да си спомни, че смирението предшества славата, както гордостта предшества падението. Днес мнозина предпочетоха да бъдат горди. Горди с парите си, горди с постовете си, горди с църковните си титли и кариери. И тази тяхна гордост като верига окръжи вратовете им. А така никой от Вавилонските съблазнители не разбра, че сам си слага въжето на шията и сам си подписва проклятието и осъждението. Понеже Вавилон е все още горе. И войнството на високопоставените се радва така, сякаш, че ще живее вечно.

Но Денят на Божия Гняв иде! Мъглив, облачен и яростен против всичката мерзост и всичкото запустение, което неприятелят Ми стори на земята. Тъй че, както е сигурно, че Камъкът на Сион се издигна от дъното, за да бъде поставен на високо, така също е сигурно, че камъкът Вавилон ще падне от високото, за да намери дъното, което му подобава.

Затова Господ се обръща към всичките Си чеда! Днес, миг преди свършека, миг преди стремителното тръшване на Вавилон.

И на всички Мои казвам:

Излезте от нея, люде Мои! Излезте от богато украсената блудница и отхвърлете от сърцата си съблазните на безмерния й разкош. Защото всяко сърце, съблазнено и познало този разкош, вече е било вързано с въжета, от които не може да се отвърже, без Аз да съм Силата му.

Излезте от нея, люде Мои! Излезте от местата, където някой ви проповядва богатството на този свят. Защото такъв, като е хванал златното въже на Мамон, иска да обеси с него всички, до които се докопа с измамата си. Излезте от местата, където личи разделение между бедни и богати. Защото в Моята Истинска Църква богатите раздават всичко на бедните. Тъй че който има, да е без излишък, а който няма – да не му е оскъдно. Докато не намерите тая Моя Църква, и Този Свят Дух на братолюбие и щедрост, вие все още се лутате като овце без пастир, и като птици без криле.

Но когато в действителност излезете от блудницата, то Сам Аз ще ви намеря и Сам Аз ще ви паса! Защото Името Ми е Верен и Истинен! И Верни и Истинни думи дадох сега на слугата Си!”

6. ДАЛЕЧЕ ПО-ГОРЕ ОТ СЕТНИНАТА НА БЛУДНИЦАТА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Хвърлен като Йоан Кръстител в тъмницата на всичката религиозна ярост и злоба, аз трябваше ден след ден, месец след месец и година след година да превъзмогавам. За да явя на всичките Си братя и сестри Словото на Живота. Словото на Оня, пред Когото и до днес се чувствам недостоеен и недостатъчен. Така дойде миг, когато от устните на моя Бог и Цар излязоха свещените думи:

“Излезте от нея, люде Мои!”

Всичко, което написах през живота си с Божието помазание, се съдържа в този най-свят призив. Всичко, за което платих с безсънни ноци и ужасни утеснения, беше Божият Меч, насочен против една човешко-демонична система, в която на първо място винаги е стоял поклонът пред Сатана, а на второ място – хулата против Святия Дух.

Аз знаая, че този земен живот е твърде преходен, за да не дойде миг всеки от нас да се яви пред Христовото Съдилище. Понеже веднъж е дадено на хората да живеят, а след това настъпва съд. И колко е хубаво – да преминем през Вратата към Небето, а не през другата, където ще има дела, думи и мисли, които ни обвиняват и осъждат пред Вечния Съдия.

В тази глава Господ за сетен път ще покаже на всички ни, че има време и съдба за всяко зло и за всяка мерзост на земята. А времето и съдбата на Вавилон могат да бъдат събрани в една дума – “сетнина”. Сам можеш да се досетиш, че тая дума “сетнина” идва от по-простичкото “сетне”. А това по-простичко “сетне” ще рече “по-отпосле”, сиреч, като изчакаме да дойде точното време.

Днес ние все още изчакаме това време. И мнозина от нас дотолкова са изтънели във вярата си, щото дори им е трудно да вдигнат поглед към Небето и да кажат:

“Господи наш! Може да ни е мъчно, че се бавиш, но Ти оставаш за нас Верен и Истинен! Може да ни е мъчно, че присъдата против нечестиво дело не се изпълнява скоро, но ние не сме отстъпили нито на педя от Вярата, която ни завеща и от Истината, която Си подпечатал с Кръвта Си.

Направи ни Верни, Господи! Верни днес, когато мнозина отстъпват от Тебе и вече не Ти вярват! Верни сега, когато трябва да блестим като светила от Сион всред opakото и извратено поколение, което търчи след дявола!”

Готов ли се на такава молитва към Господа, братко мой? Готов ли се да се изплюеш в лицето на всяка лъжа, която иска да те убеди, че Исус се е променил, когато Той остава същият, вчера, днес и завинаги? Готов ли си да се погнушиш на всички измамни свидетелства, с които земни пиявици и къртици сочат земните си блага и се опитват да ги представят като Небесни? Готов ли си да посочиш антихристите и да ги обявиш за антихристи, когато от лъскавите им шоута, запечатани на видеокасети, се виждат мазни ръце със златни пръстени и дебели гуши със златни колиета?

Ако си готов на всичко това, то без всякакво съмнение, вдъхновен от Святия Дух, си казал на Исус:

“Господи мой! Чух призива Ти да изляза от блудницата и се покорих на Гласа Ти! Реших да пострадам в сърцето си за Тебе, както и Ти пострада на Кръста за мене! Реших да бъда мразен и гонен, както и Ти беше мразен и гонен! Реших да се съпротивявам до кръв в борбата срещу греха, както и Ти до кръв се съпротивяваше на дявола, докато го победи и съкруши. Аз ще живея от днес нататък с Твоите рани! С Твоя трънен венец! С Твоята болка, с Твоята скръб, с Твоето угнетение!”

Вярвай ми, братко мой!

Една такава молитва, едно такова стоене, един такъв избор в живота ти ще изправи целия ад против живота ти, но ще събере и цялото Небе в сърцето ти. Защото ти казвам, че малцина са готови на подобно стоене и избор в живота си. И това е така, понеже не искат да помислят за сетнината. А аз имам видение в сърцето си и думи от Господаря, които да ти предам. Защото Той отново беше до мен, като ми казваше:

“Ти извървя дълъг път и плати скъпа цена. Защото Аз те намерих така, както някога намерих Авраам в Ур Халдейски. И ти тръгна от онова езическо място, докато намери Хълма на сърцето си и смисъла на живота си. А когато Силата Господна те възкачи на Мория, ти трябваше на тоя Хълм да станеш Принос и Жертва за Моята Църква.

Ето, казвам ти, че Отец Ми те посочи и те нарече приятел. Понеже се страхуваше от Него, а не от Вавилон. Понеже прие да говориш Неговото Слово и да размахваш Неговия Меч, а не човешките брътвежи и демонични учения. И при все, че дълго време остана в тъмницата, подобно на Йоан, пак ти казвам, че никой няма да поднесе главата ти на тепсия, та да възрадваш духа на Ирод и Иродиада. Затова хвани сега ръката Ми. Понеже ще те изведе от тъмницата и ще те направя да стъпиш нашироко.

В Моя град! Сред Моите свидетели и Моите светии!"

След последните Си думи Господ отново въздигна духа ми нагоре. И ето, че само след миг очите ми виждаха Небесния Ерусалим във всичкото му тържество и великолепиe. А тогава Исус отново каза:

"Сега ще дам на сърцето ти да види всичко онова, от което Отец Ми ще лиши блудницата Вавилон. Защото за това Отеческо лишаване ангелът Ми каза в Откровението:

"Глас от ония, които свирят на арфи, и от певци, от свирачи и от тръбачи няма вече да се чува в тебе; и никакъв художник от каквото и да било художество няма вече да се намери в тебе; и шум от воденица няма вече да се чува в тебе; светлина от светило няма вече да свети в тебе; и глас от младоженец и от невеста няма вече да се чува в тебе; защото твоите търговци станаха големците на земята, понеже чрез твоето чародеяние бяха измамани всичките народи..."⁴²

А сега тръгни след Мене, за да видиш всичко с очите си..."

С вълнение и радост последвах моя Господ, Който тръгна по златните улици на града. И ето, че очите ми съзряха как в подножието на Хълма Сион, пред самия Дворец на Божията Святост, стояха свирачи, които държаха Арфата на Давид. Опъвайки струните ѝ, те пееха на Бога и Отца с преизобилна Благодат в сърцата си. А когато аз и Господ още повече ги приближихме, Той ги посочи с ръка, като ми казваше:

"Гласът от свирачите на Давидовата Арфа и тяхното изкусно пеене и свирене няма вече да се намери във Вавилон! Защото тези

⁴² (Откровение 18:22-23)

Мои свирачи винаги докосваха струните на Божието Съвършено благоволение, а такова благоволение не остана за града на халдеите и за цялата Сенаарска земя. А кой би могъл да се възкачи горе, ако няма Арфата на Давид, за да пее с нея Песента на Моисея и на Агнето? Ето, блудницата намрази Божиите свирачи на осмострунна Арфа, а вместо тях възлюби рок-китаристи, рок-певци и рок-идоли. Нека те я утешават, ако могат. Нека те ѝ явят сетнината ѝ.

Но ти сега върви нататък. За да видиш другите Божии люде, които блудницата похули и изгуби...”

Отново вървах по златните улици на Небесния Град, когато очите ми видяха Божии хора, разтворили Святото Слово на Всемогъщия. Те държаха четки и палитри. И като докосваха четките си в най-сладките откровения и тайни за Исус, слагаха ги в палитрите си. А след това, докосвайки с четките сърцата на младенци и дечица, ги правеха да заблестят с Образа на Божия Син. И ето, че Господ се приближи и ги погали с ръка. А след това ми каза:

“Отец Ми имаше Истински художници, вдъхновени в изкуското помазание да изобразяват Образа на Нетленния и Единородния в сърцата на човеците. Образ от Любов и Благост, от Милост и Кротост, от Смирение и Щедрост. Но блудницата презря палитрата на Святия Дух и Божиите помазаници, и заложи на талантите на земни художници със земни четки и палитри. Така, за кой ли път, тя се лиши от пътя към Небето и от Божието Свято Мירו. Без да разбере в измамата си, че никой от идолите, на които се е кланяла, няма никак да я въздигне в Небето.

Но ти сега продължи да вървиш с Мен. За да видиш истинските мелничари на Господ, събрани край воденицата Му...”

Отново вървах, като в сън, след моя Господ, когато очите ми видяха бистър водопад, който извираше от височините на Хълма, а водите му падаха, като задвижваха колелото на воденица. И в тая воденица очите ми съзряха мелничари със Свята премяна, които сърдечно се усмихнаха на Господа. И като вдигнаха от чистото брашно в ръцете си, казваха Му:

“Благословен да Си, Господи! Ти Си нашият Хляб, от века и до века!”

А тогава Господ ми каза:

“Виждаш ли, Стефане! И шумът на воденицата няма вече да се чува във Вавилон. Защото презряха живите води на Оня, Който я движи, и Камъкът, Който дава брашното. Нека тогава глинените идоли да нахранят гладните тела на блудницата. И нека червеите и повръщаното да ѝ се усладят като Хляба, Който тя презря, предаде и продаде. Защото шум от воденица няма да се чуе във Вавилон до века. Но ти продължи още нататък. За да видиш братята си по съдба и призвание...”

Отново вървах с развълнувано сърце след Господ, когато Той ми посочи едно издигнато място, съвсем близо до върха на Хълма Сион. И там ми каза:

“Ето светилата на Моя Бог и Отец. Ето пророците, които говореха в Господното Име, но Вавилон никак не ги понасяше и затова едни от тях изгони, а други от тях уби. Но ти виж, че те са само на няколко крачки под Хълма. Знаеш ли що ще рече това?

Ето, казвам ти, че ден след ден във вековете Божият Агнец ще изгрява като Слънцето в Силата Си. А в зенита на Славата Му от сега и до века ще бъдат светилата на Всемогъщия. Но светлина от светило няма вече да свети във Вавилон. Понеже всичките светила бяха намразени и похулени, жестоко наскърбени и отхвърлени. Тъй че в мрака на своето вечно проклятие блудницата няма да види искрица светлина. Нито някога вече тъмнината ще отстъпи от сърцето ѝ. А ти сега, като застанеш до твоите братя по съдба, погледни надолу от Хълма. Защото Аз излизам пред Невястата Си в Слава...”

Отново гледах прекрасната осанка на Господа, която слезе по улиците на Божия Град. А тогава – влюбени в Исус и в Сърцето Му, край Него се събраха всичките Му люде. С бели дрехи и с венци на главите си. И в оня миг Святият Дух разгърна Крилата Си над Христос и Църквата. Тъй че гледах Младоженеца и Невястата, станали едно в Огъня на Божията Любов. А в мига, когато очите ми се срещнаха с Исусовите, Той отново проговори на сърцето ми, като ми казваше:

“Иди и кажи на Моите люде, че ида скоро! Толкова скоро, щото от мига, когато чуят призива Ми, да излязат от Вавилон и да Ме чакат на Хълма. Аз няма вече да се бавя, нито ще задържам осъждението над Вавилон. И днес, когато ви дадох чрез слугата Си да видите какво е изгубил Вавилон, Аз за сетен път извиквам от Святото Си Място:

Излезте от нея, люде Мои! И пристъпете с вяра към Господния Хълм! Защото Хълмът е мястото, където Единият Пастир води едно Стадо, и Единият Младоженец има една Невяста!

Блажени човеците, които Ме познаят като Единствен Пастир на сърцата си! Блажени човеците, които Ме познаят като Единствената Любов на живота си! Блажени всички, които изпълнят последният Свят призив на Моя Бог и Отец:

Излезте от нея, люде Мои!

Те никак няма да загубят наградата си, но ще блестят като звездите до вечни векове! Аз го изговорих! Аз го изрекох!”